

John

Chapter 1

¹ U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog. ² Ona bijaše u početku u Boga. ³ Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa. Svemu što postade ⁴ u njoj bijaše život i život bijaše ljudima svjetlo; ⁵ i svjetlo u tami svijetli i tama ga ne obuže. ⁶ Bi čovjek poslan od Boga, ime mu Ivan. ⁷ On dođe kao svjedok da posvjedoči za Svjetlo da svi vjeruju po njemu. ⁸ Ne bijaše on Svjetlo, nego - da posvjedoči za Svjetlo. ⁹ Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet; ¹⁰ bijaše na svijetu i svijet po njemu posta i svijet ga ne upozna. ¹¹ K svojim dođe i njegovi ga ne primiše. ¹² A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime, ¹³ koji su rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego - od Boga. ¹⁴ I Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu - slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca - pun milosti i istine. ¹⁵ Ivan svjedoči za njega. Više: "To je onaj o kojem rekoh: koji za mnom dolazi, preda mnom je jer bijaše prije mene!" ¹⁶ Doista, od punine njegove svi mi primismo, i to milost na milost. ¹⁷ Uistinu, Zakon bijaše dan po Mojsiju, a milost i istina nastala po Isusu Kristu. ¹⁸ Boga nitko nikada ne vidje: Jedinorođenac - Bog - koji je u krilu Očevu, on ga obznani. ¹⁹ A evo svjedočanstva Ivanova. Kad su Židovi iz

Jeruzalema poslali k njemu svećenike i levite da ga upitaju: "Tko si ti?",²⁰ on prizna; ne zanijska, nego prizna: "Ja nisam Krist."²¹ Upitaše ga nato: "Što dakle? Jesi li Ilija?" Odgovori: "Nisam." "Jesi li Prorok?" Odgovori: "Ne."²² Tada mu rekoše: "Pa tko si da dadnemo odgovor onima koji su nas poslali? Što kažeš sam o sebi?"²³ On odgovori: "Ja sam glas koji viče u pustinji: Poravnite put Gospodnji! - kako reče prorok Izaija."²⁴ A neki izaslanici bijahu farizeji.²⁵ Oni prihvatije riječ i upitaše ga: "Zašto onda krstiš kad nisi Krist, ni Ilija, ni Prorok?"²⁶ Ivan im odgovori: "Ja krstim vodom. Među vama stoji koga vi ne poznate -²⁷ onaj koji za mnom dolazi, komu ja nisam dostojan odriješiti remenje na obući."²⁸ To se dogodilo u Betaniji s onu stranu Jordana, gdje je Ivan krstio.²⁹ Sutradan Ivan ugleda Isusa gdje dolazi k njemu pa reče: "Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta!"³⁰ To je onaj o kojem rekoh: Za mnom dolazi čovjek koji je preda mnom jer bijaše prije mene!"³¹ "Ja ga nisam poznavao, ali baš zato dođoh i krstim vodom da se on očituje Izraelu."³² I posvjedoči Ivan: "Promatrao sam Duha gdje s neba silazi kao golub i ostaje na njemu.³³ Njega ja nisam poznavao, ali onaj koji me posla vodom krstiti reče mi: 'Na koga vidiš da Duh silazi i ostaje na njemu, to je onaj koji krsti Duhom Svetim.'³⁴ I ja sam to vidio i svjedočim: on je Sin Božji."³⁵ Sutradan opet stajaše Ivan s dvojicom svojih učenika.³⁶ Ugleda Isusa koji je onuda prolazio i reče: "Evo Jaganjca Božjega!"³⁷ Te njegove riječi čula ona dva njegova učenika pa pođoše za Isusom.³⁸ Isus se obazre i vidjevši da idu za njim, upita ih: "Što tražite?" Oni mu rekoše: "Rabbi" - što znači: "Učitelju - gdje stanuješ?"³⁹ Reče im: "Dođite i vidjet ćete." Pođoše dakle i vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega onaj dan. Bila je otprilike deseta ura.⁴⁰ Jedan od one dvojice, koji su čuvši Ivana pošli za Isusom, bijaše Andrija, brat Šimuna Petra.⁴¹ On najprije nađe svoga brata Šimuna te reče mu: "Našli smo Mesiju!" - što znači "Krist - Pomazanik".⁴² Dovede ga Isusu, a Isus ga pogleda i reče: "Ti si Šimun, sin Ivanov! Zvat ćeš se Kefa!" - što znači "Petar - Stijena".⁴³ Sutradan naumi Isus poći u Galileju. Nađe Filipa i reče mu: "Pođi za mnom!"⁴⁴ Filip je bio iz Betsaide, iz grada Andrijina i Petrova.⁴⁵ Filip nađe Natanaela i javi mu: "Našli smo onoga o kome je pisao Mojsije u Zakonu i Proroci: Isusa, sina Josipova, iz Nazareta."⁴⁶ Reče mu Natanael:

"Iz Nazareta da može biti što dobro?" Kaže mu Filip: "Dođi i vidi." ⁴⁷ Kad Isus ugleda gdje Natanael dolazi k njemu, reče za njega: "Evo istinitog Izraelca u kojem nema prijevare!" ⁴⁸ Kaže mu Natanael: "Odakle me poznaješ?" Odgovori mu Isus: "Vidjeh te prije negoli te Filip pozva, dok si bio pod smokvom." ⁴⁹ Nato æe mu Natanael: "Uèitelju, ti si Sin Božji! Ti kralj si Izraelov!" ⁵⁰ Odgovori mu Isus: "Stoga što ti rekoh: 'Vidjeh te pod smokvom', vjeruješ. I više æeš od toga vidjeti!" ⁵¹ I nadoda: "Zaista, zaista, kaŕem vam: gledat æete otvoreno nebo i anđele Boŕje gdje uzlaze i silaze nad Sina Èovjeèjega."

Chapter 2

¹ Treæeg dana bijaše svadba u Kani Galilejskoj. Bila ondje Isusova majka. ² Na svadbu bijaše pozvan i Isus i njegovi uèenici. ³ Kad ponesta vina, Isusu æe njegova majka: "Vina nemaju." ⁴ Kaže joj Isus: "Ŗeno, što ja imam s tobom? Još nije došao moj èas!" ⁵ Nato æe njegova mati posluŕiteljima: "Što god vam rekne, uèinite!" ⁶ A bijaše ondje Ŗidovima za èišæenje šest kamenih posuda od po dvije do tri mjere. ⁷ Kaže Isus posluŕiteljima: "Napunite posude vodom!" I napune ih do vrha. ⁸ Tada im reèe: "Zagrabite sada i nosite ravnateljju stola." Oni odnesu. ⁹ Kad okusi vodu što posta vinom, a nije znao odakle je - znale su sluge koje zagradiše vodu - ravnatelj stola pozove zaruènika ¹⁰ i kaže mu: "Svaki èovjek stavlja na stol najprije dobro vino, a kad se ponapiju, gore. Ti si èuvao dobro vino sve do sada." ¹¹ Tako, u Kani Galilejskoj, uèini Isus prvo znamenje i objavi svoju slavu te povjerovaše u njega njegovi uèenici. ¹² Nakon toga siđe sa svojom majkom, s braæom i sa svojim uèenicima u Kafarnaum. Ondje ostadoše nekoliko dana. ¹³ Blizu bijaše Ŗidovska Pasha. Stoga Isus uziđe u Jeruzalem. ¹⁴ U Hramu nađe prodavaèe volova, ovaca i golubova i mjenjaèe gdje sjede. ¹⁵ I naèini biè od uŕeta te ih sve istjera iz Hrama zajedno s ovcama i volovima. Mjenjaèima rasu novac i stolove isprevrta, ¹⁶ a prodavaèima golubova reèe: "Nosite to odavde i ne èinite od kuæe Oca mojega kuæu trgovaèku." ¹⁷ Prisjetiše se njegovi uèenici da je pisano: Izjeda me revnost za Dom tvoj. ¹⁸ Nato se umiješaju Ŗidovi i upitaju ga: "Koje nam znamenje moŕeš pokazati da to smiješ èiniti?" ¹⁹ Odgovori im Isus: "Razvalite ovaj hram i ja æu ga u tri dana podiæi." ²⁰ Rekoše

mu nato Židovi: "Èetrdeset i šest godina gradio se ovaj Hram, a ti da æeš ga u tri dana podiæi?"
²¹ No on je govorio o hramu svoga tijela. ²² Pošto uskrsnu od mrtvih, prisjetiše se njegovi uèenici
da je to htio reæi te povjerovaše Pismu i besjedi koju Isus reèe. ²³ Dok je boravio u Jeruzalemu o
blagdanu Pashe, mnogi povjerovaše u njegovo ime promatrajuæi znamenja koja je èinio. ²⁴ No
sam se Isus njima nije povjeravao jer ih je sve dobro poznavao ²⁵ i nije trebalo da mu tko daje
svjedoèanstvo o èovjeku: ta sam je dobro znao što je u èovjeku.

Chapter 3

¹ Bijaše meðu farizejima èovjek imenom Nikodem, ugledan Židov. ² On dođe Isusu obnoæ i
reèe mu: "Rabbi, znamo da si od Boga došao kao uèitelj jer nitko ne može èiniti znamenja kakva
ti èiniš ako Bog nije s njime." ³ Odgovori mu Isus: "Zaista, zaista, kaŕem ti: tko se ne rodi nanovo,
odozgor, ne može vidjeti kraljevstva Boŕjega!" ⁴ Kaŕe mu Nikodem: "Kako se èovjek može roditi
kad je star? Zar može po drugi put uæi u utrobu majke svoje i roditi se?" ⁵ Odgovori Isus: "Zaista,
zaista, kaŕem ti: ako se tko ne rodi iz vode i Duha, ne može uæi u kraljevstvo Boŕje. ⁶ Što je od
tijela rođeno, tijelo je; i što je od Duha rođeno, duh je. ⁷ Ne èudi se što ti rekoh: 'Treba da se rodite
nanovo, odozgor.' ⁸ Vjetar puše gdje hoæe; èuješ mu šum, a ne znaš odakle dolazi i kamo ide. Tako
je sa svakim koji je rođen od Duha." ⁹ Upita ga Nikodem: "Kako se to može zbiti?" ¹⁰ Odgovori
mu Isus: "Ti si uèitelj u Izraelu pa to da ne razumiješ? ¹¹ Zaista, zaista, kaŕem ti: govorimo što
znamo, svjedoèimo za ono što vidjesmo, ali svjedoèanstva našega ne primamo. ¹² Ako vam rekoh
zemaljsko pa ne vjerujete, kako æete vjerovati kad vam budem govorio nebesko? ¹³ Nitko nije
uzašao na nebo doli onaj koji siđe s neba, Sin Èovjeèji. ¹⁴ I kao što je Mojsije podigao zmiyu u
pustinji tako ima biti podignut Sin Èovjeèji ¹⁵ da svaki koji vjeruje u njemu ima život vjeèni.
¹⁶ Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega
vjeruje ne propadne, nego da ima život vjeèni. ¹⁷ Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu,
nego da se svijet spasi po njemu. ¹⁸ Tko vjeruje u njega, ne osuđuje se; a tko ne vjeruje, veæ je

osuđen što nije vjerovao u ime jedinorođenoga Sina Božjega.¹⁹ A ovo je taj sud: Svjetlost je došla
 na svijet, ali ljudi su više ljubili tamu nego svjetlost jer djela im bijahu zla.²⁰ Uistinu, tko god èini
 zlo, mrzi svjetlost i ne dolazi k svjetlosti da se ne razotkriju djela njegova;²¹ a tko èini istinu,
 dolazi k svjetlosti nek bude bjelodano da su djela njegova u Bogu uèinjena."²² Poslije toga ode
 Isus sa svojim uèenicima u Judejsku zemlju. Tu je boravio s njima i krstio.²³ A krstio je i Ivan, u
 Enonu blizu Salima, jer ondje bijaše mnogo vode. Ljudi su dolazili i krstili se.²⁴ Jer Ivan još nije
 bio baèen u tamnicu.²⁵ Izmeðu Ivanovih uèenika i nekog Židova nastade tako prepirka o èišæenju.
²⁶ Doðoše Ivanu i rekoše mu: "Uèitelju, onaj koji s tobom bijaše s onu stranu Jordana i za kojega
 si ti svjedoèio - on eno krsti i svi hrle k njemu."²⁷ Ivan odgovori: "Nitko ne može sebi uzeti ništa
 ako mu nije dano s neba.²⁸ Vi ste mi sami svjedoci da sam rekao: 'Nisam ja Krist, nego poslan
 sam pred njim.'²⁹ Tko ima zaruènicu, zaruènik je. A prijatelj zaruènikov, koji stoji uza nj i sluša
 ga, klikæe od radosti na glas zaruènikov. Ta se moja radost upravo ispunila.³⁰ On treba da raste,
 a ja da se umanjujem.³¹ Tko odozgor dolazi, on je iznad sviju; tko je sa zemlje, zemaljski je i
 zemaljski govori. Tko dolazi s neba, on je iznad sviju:³² što je vidio i èuo - za to svjedoèi, a
 svjedoèanstva njegova nitko ne prima.³³ Tko primi njegovo svjedoèanstvo, potvrðuje da je Bog
 istinit.³⁴ Uistinu, onaj koga Bog posla Božje rijeèi govori jer Bog Duha ne daje na mjeru.³⁵ Otac
 ljubi Sina i sve je predao u ruku njegovu.³⁶ Tko vjeruje u Sina, ima vjeèni život; a tko neæe da
 vjeruje u Sina, neæe vidjeti života; gnjev Božji ostaje na njemu."

Chapter 4

¹ Kad Gospodin dozna da su farizeji doèuli kako on, Isus, okuplja i krsti više uèenika nego
 Ivan -² iako zapravo nije krstio sam Isus, nego njegovi uèenici -³ ode iz Judeje i ponovno se vrati
 u Galileju.⁴ Morao je proæi kroza Samariju.⁵ Doðe dakle u samarijski grad koji se zove Sihar,
 blizu imanja što ga Jakov dade svojem sinu Josipu.⁶ Ondje bijaše zdenac Jakovljev. Isus je umoran

od puta sjedio na zdencu. Bila je otprilike šesta ura. ⁷ Dođe neka žena Samarijanka zahvatiti vode.
 Kaže joj Isus: "Daj mi piti!" ⁸ Njegovi učenici bijahu otišli u grad kupiti hrane. ⁹ Kaže mu na to
 Samarijanka: "Kako ti, Židov, išteš piti od mene, Samarijanke?" Jer Židovi se ne družu sa
 Samarijancima. ¹⁰ Isus joj odgovori: "Kad bi znala dar Božji i tko je onaj koji ti veli: 'Daj mi piti',
 ti bi u njega zaiskala i on bi ti dao vode žive." ¹¹ Odvratila mu žena: "Gospodine, ta nemaš ni čime
 bi zahvatio, a zdenac je dubok. Otkuda ti dakle voda živa?" ¹² Zar si ti možda veći od oca našeg
 Jakova koji nam daje ovaj zdenac i sam je iz njega pio, a i sinovi njegovi i stada njegova?"
¹³ Odgovori joj Isus: "Tko god pije ove vode, opet će ožednjeti. ¹⁴ A tko bude pio vode koju ću
 mu ja dati, ne, neće ožednjeti nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vode
 koja struji u život vječni." ¹⁵ Kaže mu žena: "Gospodine, daj mi te vode da ne žeđam i da ne moram
 dolaziti ovamo zahvaćati." ¹⁶ Nato joj on reče: "Idi i zovi svoga muža pa se vrati ovamo."
¹⁷ Odgovori mu žena: "Nemam muža." Kaže joj Isus: "Dobro si rekla: 'Nemam muža!' ¹⁸ Pet si
 doista muževa imala, a ni ovaj koga sada imaš nije ti muž. To si po istini rekla." ¹⁹ Kaže mu žena:
 "Gospodine, vidim da si prorok. ²⁰ Naši su se očevi klanjali na ovome brdu, a vi kažete da je u
 Jeruzalemu mjesto gdje se treba klanjati." ²¹ A Isus joj reče: "Vjeruj mi, ženo, dolazi čas kad se
 nećete klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu. ²² Vi se klanjate onome što ne poznate, a mi
 se klanjamo onome što poznamo jer spasenje dolazi od Židova. ²³ Ali dolazi čas - sada je! - kad
 će se istinski klanjatelji klanjati Ocu u duhu i istini jer takve upravo klanjatelje traži Otac. ²⁴ Bog
 je duh i koji se njemu klanjaju, u duhu i istini treba da se klanjaju." ²⁵ Kaže mu žena: "Znam da
 ima doći Mesija zvani Krist - Pomazanik. Kad on dođe, objavit će nam sve." ²⁶ Kaže joj Isus: "Ja
 sam, ja koji s tobom govorim!" ²⁷ Uto dođu njegovi učenici pa se začude što razgovara sa ženom.
 Nitko ga ipak ne zapita: "Što tražiš?" ili: "Što razgovaraš s njom?" ²⁸ Žena ostavi svoj krèag pa
 ode u grad i reče ljudima: ²⁹ "Dođite da vidite čovjeka koji mi je kazao sve što sam počinila. Da
 to nije Krist?" ³⁰ Oni iziđu iz grada te se upute k njemu. ³¹ Učenici ga dotle nudili: "Učitelju,
 jedi!" ³² A on im reče: "Hraniti mi se valja jelom koje vi ne poznajete." ³³ Učenici se nato
 zapitkivahu: "Da mu nije tko donio jesti?" ³⁴ Kaže im Isus: "Jelo je moje vršiti volju onoga koji

me posla i dovršiti djelo njegovo.³⁵ Ne govorite li vi: 'Još četiri mjeseca i evo žetve?' Gle, kažem vam, podignite oči svoje i pogledajte polja: veæ se bjelasaju za žetvu.³⁶ Žetelac veæ prima plaæu, sabire plod za vjeèni život da se sijaè i žetelac zajedno raduju.³⁷ Tu se obistinjuje izreka: 'Jedan sije, drugi žanje.'³⁸ Ja vas poslah žeti ono oko èega se niste trudili; drugi su se trudili, a vi ste ušli u trud njihov."³⁹ Mnogi Samarijanci iz onoga grada povjerovali su u njega zbog rijeèi žene koja je svjedoèila: "Kazao mi je sve što sam poèinila."⁴⁰ Kad su dakle Samarijanci došli k njemu, moljahu ga da ostane u njih. I ostade ondje dva dana.⁴¹ Tada ih je još mnogo više povjerovalo zbog njegove rijeèi⁴² pa govorahu ženi: "Sada više ne vjerujemo zbog tvoga kazivanja; ta sami smo èuli i znamo: ovo je uistinu Spasitelj svijeta."⁴³ Nakon dva dana ode odande u Galileju.⁴⁴ Sam je Isus doduše izjavio da prorok nema èasti u svom zavièaju.⁴⁵ Kad je dakle stigao u Galileju, Galilejci ga lijepo primiše jer bijahu vidjeli što je sve uèinio u Jeruzalemu za blagdana. Jer su i oni bili uzišli na blagdan.⁴⁶ Dođe dakle ponovno u Kanu Galilejsku, gdje bijaše pretvorio vodu u vino. Ondje bijaše neki kraljevski službenik koji je imao bolesna sina u Kafarnaumu.⁴⁷ Kad je èuo da je Isus došao iz Judeje u Galileju, ode k njemu pa ga moljaše da siđe i ozdravi mu sina jer veæ samo što nije umro.⁴⁸ Nato mu Isus reèe: "Ako ne vidite znamenja i èudesa, ne vjerujete!"⁴⁹ Kaže mu kraljevski službenik: "Gospodine, siði dok mi ne umre dijete."⁵⁰ Kaže mu Isus: "Idi, sin tvoj živi!" Povjerova èovjek rijeèi koju mu reèe Isus i ode.⁵¹ Dok je on još silazio, pohite mu u susret sluga s viješæu da mu sin živi.⁵² Upita ih dakle za uru kad mu je krenulo nabolje. Rekoše mu: "Juèer oko sedme ure pustila ga ognjica."⁵³ Tada razabra otac da je to bilo upravo onog èasa kad mu Isus reèe: "Sin tvoj živi." I povjerova on i sav dom njegov.⁵⁴ Bijaše to drugo znamenje što ga uèini Isus po povratku iz Judeje u Galileju.

Chapter 5

¹ Nakon toga bijaše židovski blagdan pa Isus uziđe u Jeruzalem. ² U Jeruzalemu se kod Ovèjih vrata nalazi kupalište koje se hebrejski zove Bethzatha, a ima pet trijemova. ³ U njima je ležalo

mnoštvo bolesnika - slijepih, hromih, uzetih: èekali su da izbije voda..⁴ Anđeo bi Gospodnji, naime, silazio od vremena do vremena u ribnjak i pokrenuo vodu: tko bi prvi ušao pošto je voda izbila, ozdravio bi makar bolovao od bilo kakve bolesti.⁵ Bijaše ondje neki èovjek koji je trpio od svoje bolesti trideset i osam godina.⁶ Kad ga Isus opazi gdje leži i kada dozna da je veæ dugo u tome stanju, kaže mu: "Želiš li ozdraviti?"⁷ Odgovori mu bolesnik: "Gospodine, nikoga nemam tko bi me uronio u kupalište kad se voda uzbiba. Dok ja stignem, drugi veæ prije mene siđe."⁸ Kaže mu Isus: "Ustani, uzmi svoju postelju i hodi!"⁹ Èovjek odmah ozdravi, uzme svoju postelju i prohoda. Toga dana bijaše subota.¹⁰ Židovi su stoga govorili ozdravljenomu: "Subota je! Ne smiješ nositi postelju svoju!"¹¹ On im odvrati: "Onaj koji me ozdravi reèe mi: 'Uzmi svoju postelju i hodi!'"¹² Upitaše ga dakle: "Tko je taj èovjek koji ti je rekao: 'Uzmi i hodi?'"¹³ No ozdravljenik nije znao tko je taj jer je Isus nestao u mnoštvu što se ondje nalazilo.¹⁴ Nakon toga nađe ga Isus u Hramu i reèe mu: "Eto, ozdravio si! Više ne griješi da te što gore ne snađe!"¹⁵ Èovjek ode i javi Židovima da je Isus onaj koji ga je ozdravio.¹⁶ Zbog toga su Židovi poèeli Isusa napadati što to radi subotom.¹⁷ Isus im odgovori: "Otac moj sve do sada radi pa i ja radim."¹⁸ Zbog toga su Židovi još više gledali da ga ubiju jer je ne samo kršio subotu nego i Boga nazivao Ocem svojim izjednaèujuæi sebe s Bogom.¹⁹ Isus nato odvrati: "Zaista, zaista, kažem vam: Sin ne može sam od sebe èiniti ništa, doli što vidi da èini Otac; što on èini, to jednako i Sin èini."²⁰ Jer Otac Ljubi Sina i pokazuje mu sve što sam èini. Pokazat æe mu i veæa djela od ovih te æete se èudom èuditi.²¹ Uistinu, kao što Otac uskrisuje mrtve i oživljava tako i Sin oživljava koje hoæe.²² Otac doista ne sudi nikomu: sav je sud predao Sinu²³ da svi èaste Sina kao što èaste Oca. Tko ne èasti Sina, ne èasti ni Oca koji ga posla."²⁴ "Zaista, zaista, kažem vam: tko sluša moju rijeè i vjeruje onomu koji me posla, ima život vjeèni i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život."²⁵ Zaista, zaista, kažem vam: dolazi èas - sada je! - kad æe mrtvi èuti glas Sina Božjega i koji èuju, živjet æe.²⁶ Doista, kao što Otac ima život u sebi tako je i Sinu dao da ima život u sebi;²⁷ i ovlasti ga da sudi jer je Sin Èovjeèji.²⁸ Ne èudite se tome jer dolazi èas kad æe svi koji su u grobovima, èuti njegov glas.²⁹ I iziæi æe: koji su dobro èinili - na uskrsnuæe života, a koji su radili zlo - na uskrsnuæe osude.³⁰ Ja sam od

sebe ne mogu učiniti ništa: kako ću jem, sudim, i sud je moj pravedan jer ne tražim svoje volje,
 nego volju onoga koji me posla." ³¹ "Ako ja svjedočim sam za sebe, svjedočanstvo moje nije
 istinito. ³² Drugi svjedoči za mene i znam: istinito je svjedočanstvo kojim on svjedoči za mene.
³³ Vi ste poslali k Ivanu i on je posvjedočio za istinu. ³⁴ Ja ne primam svjedočanstva od čovjeka,
 već govorim to da se vi spasite. ³⁵ On bijaše svjetiljka što gori i svijetli, a vi se htjedoste samo za
 čas naslađivati njegovom svjetlosti. ³⁶ Ali ja imam svjedočanstvo već od Ivanova: djela koja mi
 je dao izvršiti Otac, upravo ta djela koja činim, svjedoče za mene - da me poslao Otac. ³⁷ Pa i Otac
 koji me posla sam je svjedočio za mene. Niti ste glasa njegova ikada čuli niti ste lica njegova ikada
 vidjeli, ³⁸ a ni riječ njegova ne prebiva u vama jer ne vjerujete onomu kojega on posla. ³⁹ Vi
 istražujete Pisma jer mislite po njima imati život vječni. I ona svjedoče za mene, ⁴⁰ a vi ipak nećete
 da dođete k meni da život imate. ⁴¹ Slave od ljudi ne tražim, ⁴² ali vas dobro upoznah: ljubavi
 Božje nemate u sebi. ⁴³ Ja sam došao u ime Oca svoga i vi me ne primate. Dođe li tko drugi u svoje
 ime, njega ćete primiti. ⁴⁴ Ta kako biste vi vjerovali kad tražite slavu jedni od drugih, a slave od
 Boga jedinoga ne tražite! ⁴⁵ Ne mislite da ću vas ja tužiti Ocu. Vaš je tužitelj Mojsije u koga se
 uzdate. ⁴⁶ Uistinu, kad biste vjerovali Mojsiju, i meni biste vjerovali: ta o meni je on pisao. ⁴⁷ Ali
 ako njegovim pismima ne vjerujete, kako da mojim riječima vjerujete?"

Chapter 6

¹ Nakon toga ode Isus na drugu stranu Galilejskog, Tiberijadskog mora. ² Slijedilo ga silno
 mnoštvo jer su gledali znamenja što ih je činio na bolesnicima. ³ A Isus uziđe na goru i ondje
 sjedaše sa svojim učenicima. ⁴ Bijaše blizu Pasha, židovski blagdan. ⁵ Isus podigne oči i ugleda
 kako silan svijet dolazi k njemu pa upita Filipa: "Gdje da kupimo kruha da ovi blaguju?" ⁶ To reče
 kušajući ga; jer znao je što će učiniti. ⁷ Odgovori mu Filip: "Za dvjesto denara kruha ne bi bilo
 dosta da svaki nešto malo dobije." ⁸ Kaže mu jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna
 Petra: ⁹ "Ovdje je dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice! Ali što je to za tolike?"

10 Reèe Isus: "Neka ljudi posjedaju!" A bilo je mnogo trave na tome mjestu. Posjedaše dakle
 muškarci, njih oko pet tisuæa. ¹¹ Isus uze kruhove, izreèe zahvalnicu pa razdjeli onima koji su
 posjedali. A tako i od ribica - koliko su god htjeli. ¹² A kad se nasitiše, reèe svojim uèenicima:
 "Skupite preostale ulomke da ništa ne propadne!" ¹³ Skupili su dakle i napunili dvanaest košara
 ulomaka što od pet jeèmenih kruhova pretekoše onima koji su blagovali. ¹⁴ Kad su ljudi vidjeli
 znamenje što ga Isus uèini, rekoše: "Ovo je uistinu Prorok koji ima doæi na svijet!" ¹⁵ Kad Isus
 spozna da kane doæi, pograbit ga i zakraljiti, povuèe se ponovno u goru, posve sam. ¹⁶ Kad nast
 veèer, siðoše njegovi uèenici k moru, ¹⁷ uðoše u laðicu i krenuše na onu stranu mora, u Kafarnaum.
 Veæ se i smrklo, a Isusa još nikako k njima. ¹⁸ More se uzburkalo od silnog vjetra što je zapuhao.
 19 Pošto su dakle isplovili oko dvadeset i pet do trideset stadija, ugledaju Isusa gdje ide po moru i
 približava se laðici. Prestraše se, ²⁰ a on æe njima: "Ja sam! Ne bojte se!" ²¹ Htjedoše ga uzeti u
 laðicu, kadli se laðica odmah naðe na obali kamo su se zaputili. ²² Sutradan mnoštvo, koje osta s
 onu stranu mora, zapazi da ondje bijaše samo jedna laðica i da Isus nije bio ušao zajedno sa svojim
 uèenicima u laðicu, nego da oni odoše sami. ²³ Iz Tiberijade pak stigoše druge laðice blizu onog
 mjesta gdje jedoše kruh pošto je Gospodin izrekao zahvalnicu. ²⁴ Kada dakle mnoštvo vidje da
 ondje nema Isusa ni njegovih uèenika, uðu u laðice i odu u Kafarnaum tražeæi Isusa. ²⁵ Kad ga
 naðoše s onu stranu mora, rekoše mu: "Uèitelju, kad si ovamo došao?" ²⁶ Isus im odgovori: "Zaista,
 zaista, kažem vam: tražite me, ali ne stoga što vidjeste znamenja, nego stoga što ste jeli od onih
 kruhova i nasitili se. ²⁷ Radite, ali ne za hranu propadljivu, nego za hranu koja ostaje za život
 vjeèni: nju æe vam dati Sin Èovjeèji jer njega Otac - Bog - opeèati." ²⁸ Rekoše mu dakle: "Što
 nam je èiniti da bismo radili djela Božja?" ²⁹ Odgovori im Isus: "Djelo je Božje da vjerujete u
 onoga kojega je on poslao." ³⁰ Rekoše mu onda: "Kakvo ti znamenje èiniš da vidimo pa da ti
 vjerujemo? Koje je tvoje djelo?" ³¹ Oèevi naši blagovaše manu u pustinji, kao što je pisano: Nahrani
 ih kruhom nebeskim." ³² Reèe im Isus: "Zaista, zaista, kažem vam: nije vam Mojsije dao kruh s
 neba, nego Otac moj daje vam kruh s neba, kruh istinski; ³³ jer kruh je Božji Onaj koji silazi s neba
 i daje život svijetu." ³⁴ Rekoše mu nato: "Gospodine, daj nam uvijek toga kruha." ³⁵ Reèe im Isus:

"Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neæe ogladnjeti; tko vjeruje u mene, neæe oæednjeti nikada.
³⁶ No rekoh vam: vidjeli ste me, a opet ne vjerujete. ³⁷ Svi koje mi daje Otac doæi æe k meni, i
onoga tko doðe k meni neæu izbaciti; ³⁸ jer siðoh s neba ne da vršim svoju volju, nego volju onoga
koji me posla. ³⁹ A ovo je volja onoga koji me posla: da nikoga od onih koje mi je dao ne izgubim,
nego da ih uskrisim u posljednji dan. ⁴⁰ Da, to je volja Oca mojega da tko god vidi Sina i vjeruje
u njega, ima život vjeèni i ja da ga uskrisim u posljednji dan." ⁴¹ Židovi nato mrmljahu protiv njega
što je rekao: "Ja sam kruh koji je sišao s neba." ⁴² Govorahu: "Nije li to Isus, sin Josipov? Ne
poznajemo li mu oca i majku? Kako sada govori: 'Sišao sam s neba?'" ⁴³ Isus im odvrati: "Ne
mrmljajte meðu sobom! ⁴⁴ Nitko ne može doæi k meni ako ga ne povuèe Otac koji me posla; i ja
æu ga uskrisiti u posljednji dan. ⁴⁵ Pisano je u Prorocima: Svi æe biti uèenici Božji. Tko god èuje
od Oca i pouèi se, dolazi k meni. ⁴⁶ Ne da bi tko vidio Oca, doli onaj koji je kod Boga; on je vidio
Oca. ⁴⁷ Zaista, zaista, kaæem vam: tko vjeruje, ima život vjeèni. ⁴⁸ Ja sam kruh života. ⁴⁹ Oèevi
vaši jedoše u pustinji manu i pomriješe. ⁵⁰ Ovo je kruh koji silazi s neba: da tko od njega jede, ne
umre. ⁵¹ Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet æe uvijek.
Kruh koji æu ja dati tijelo je moje - za život svijeta." ⁵² Židovi se nato meðu sobom prepirahu:
"Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?" ⁵³ Reèe im stoga Isus: "Zaista, zaista, kaæem vam:
ako ne jedete tijela Sina Èovjeèjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi! ⁵⁴ Tko blaguje
tijelo moje i pije krv moju, ima život vjeèni; i ja æu ga uskrisiti u posljednji dan. ⁵⁵ Tijelo je moje
jelo istinsko, krv je moja piæe istinsko. ⁵⁶ Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja
u njemu. ⁵⁷ Kao što je mene poslao živi Otac i ja živim po Ocu, tako i onaj koji mene blaguje živjet
æe po meni. ⁵⁸ Ovo je kruh koji je s neba sišao, ne kao onaj koji jedoše oèevi i pomriješe. Tko jede
ovaj kruh, živjet æe uvijek." ⁵⁹ To reèe Isus nauèavajuæi u sinagogi u Kafarnaumu. ⁶⁰ Mnogi od
njegovih uèenika èuvši to rekoše: "Tvrda je to besjeda! Tko je može slušati?" ⁶¹ A Isus znajuæi
sam od sebe da njegovi uèenici zbog toga mrmljaju, reèe im: "Zar vas to sablažnjava? ⁶² A što ako
vidite Sina Èovjeèjega kako uzlazi onamo gdje je prije bio?" ⁶³ "Duh je onaj koji oživljuje, tijelo

ne koristi ništa. Riječi koje sam vam govorio duh su i život su." ⁶⁴ "A ipak, ima ih među vama koji ne vjeruju." Jer znao je Isus od početka koji su oni što ne vjeruju i tko je onaj koji će ga izdati.

⁶⁵ I doda: "Zato sam vam i rekao da nitko ne može doći k meni ako mu nije dano od Oca." ⁶⁶ Otada mnogi učenici odstupiše, više nisu išli s njime. ⁶⁷ Reče stoga Isus dvanaestorici: "Da možda i vi ne kanite otići?" ⁶⁸ Odgovori mu Šimun Petar: "Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga!" ⁶⁹ I mi vjerujemo i znamo: ti si Svetac Božji." ⁷⁰ Odgovori im Isus: "Nisam li ja vas dvanaesticu izabrao? A ipak, jedan je od vas đavao." ⁷¹ Govoraše to o Judi, sinu Šimuna Iškariotskoga, jednom od dvanaestorice, jer on ga je imao izdati.

Chapter 7

¹ Nakon toga Isus je obilazio po Galileji; nije htio u Judeju jer su Židovi tražili da ga ubiju.

² Bijaše blizu židovski Blagdan sjenica. ³ Rekoše mu stoga njegova braća: "Otiđi odavle i pođi u Judeju da i tvoji učenici vide djela što činiš. ⁴ Ta tko želi biti javno poznat, ne čini ništa u tajnosti. Ako već činiš sve to, očituj se svijetu." ⁵ Jer ni braća njegova nisu vjerovala u njega. ⁶ Reče im nato Isus: "Moje vrijeme još nije došlo, a za vas je vrijeme svagda pogodno. ⁷ Vas svijet ne može mrziti, ali mene mrzi jer ja svjedočim protiv njega: da su mu djela opaka. ⁸ Vi samo uzidite na blagdan. Ja još ne uzlazim na ovaj blagdan jer moje se vrijeme još nije ispunilo." ⁹ To im reče i ostade u Galileji. ¹⁰ Ali pošto njegova braća uzidohu na blagdan, uzide i on, ne javno, nego potajno.

¹¹ A Židovi su ga tražili o blagdanu pitajući: "Gdje je onaj?" ¹² I među mnoštvom o njemu se mnogo šaptalo. Jedni govorahu: "Dobar je!" Drugi pak: "Ne, nego zavodi narod." ¹³ Ipak nitko nije otvoreno govorio o njemu zbog straha od Židova. ¹⁴ Usred blagdana uzide Isus u Hram i stade naučavati. ¹⁵ Židovi se u čudu pitahu: "Kako ovaj znade Pisma, a nije učio?" ¹⁶ Nato im Isus odvrati: "Moj nauk nije moj, nego onoga koji me posla. ¹⁷ Ako tko hoće vršiti volju njegovu, prepoznat će da li je taj nauk od Boga ili ja sam od sebe govorim. ¹⁸ Tko sam od sebe govori, svoju slavu traži, a tko traži slavu onoga koji ga posla, taj je istinit i nema u njemu nepravdnosti.

19 Nije li vam Mojsije dao Zakon? Pa ipak nitko od vas ne vrši Zakona." "Zašto tražite da me
 ubijete?"²⁰ Odgovori mnoštvo: "Zloduha imaš! Tko traži da te ubije?"²¹ Uzvratili im Isus: "Jedno
 djelo učinili i svi se čudite.²² Mojsije vam dade obrezanje - ne, ono i nije od Mojsija, nego od
 otaca - i vi u subotu obrezujete čovjeka.²³ Ako čovjek može primiti obrezanje u subotu da se ne
 prekrši Mojsijev zakon, zašto se ljutite na mene što sam svega čovjeka ozdravio u subotu?"²⁴ Ne
 sudite po vanjštini, nego sudite sudom pravednim!"²⁵ Rekoše tada neki Jeruzalemti: "Nije li to
 onaj koga traže da ga ubiju?"²⁶ A evo, posve otvoreno govori i ništa mu ne kažu. Da nisu možda
 i glavari doista upoznali da je on Krist?"²⁷ Ali za njega znamo odakle je, a kad Krist dođe, nitko
 neće znati odakle je!"²⁸ Nato Isus, koji je ušao u Hramu, povika: "Da! Poznajete me i znate odakle
 sam! A ipak ja nisam došao sam od sebe: postoji jedan istiniti koji me posla. Njega vi ne znate.
 29 Ja ga znam jer sam od njega i on me poslao."³⁰ Židovi su otad vrebali da ga uhvate. Ipak
 nitko ne stavi na nj ruke jer još nije bio došao njegov čas.³¹ A mnogi iz mnoštva povjerovali su
 nj te govorahu: "Zar će Krist, kada dođe, činiti više znamenja nego što ih ovaj učinio?"³² Došli
 farizeji da se to u mnoštvu o njemu šapću. Stoga glavari svećenički i farizeji poslaše stražare da
 ga uhvate.³³ Tada Isus reče: "Još sam malo vremena s vama i odlazim onomu koji me posla.
 34 Tražit ćete me i neće me naći; gdje sam ja, vi ne možete doći." Rekoše nato Židovi među
 sobom: "Kamo to ovaj kani da ga mi nećemo naći? Da ne kani poći raseljenima među Grcima i
 naučavati Grke?"³⁶ Što li znači besjeda koju reče: "Tražit ćete me i neće me naći; gdje sam ja,
 vi ne možete doći?"³⁷ U posljednji, veliki dan blagdana Isus stade i povika: "Ako je tko žedan,
 neka dođe k meni! Neka pije³⁸ koji vjeruje u mene! Kao što reče Pismo: 'Rijeke će živu vodu
 poteći iz njegove utrobe!'"³⁹ To reče o Duhu kojega su imali primiti oni što vjeruju u njega. Tada
 doista ne bijaše još došao Duh jer Isus nije bio proslavljen.⁴⁰ Kad su neki iz naroda čuli te riječi,
 govorahu: "Ovo je uistinu Prorok."⁴¹ Drugi govorahu: "Ovo je Krist." A bilo ih je i koji su pitali:
 "Pa zar Krist dolazi iz Galileje?"⁴² Ne kaže li Pismo da Krist dolazi iz potomstva Davidova, i to
 iz Betlehema, mjesta gdje bijaše David?"⁴³ Tako je u narodu nastala podvojenost zbog njega.
 44 Neki ga čak htjedoše uhvatiti, ali nitko ne stavi na nj ruke.⁴⁵ Dođoše dakle stražari glavarima

sveæenièkim i farizejima, a ovi im rekoše: "Zašto ga ne dovedoste?"⁴⁶ Stražari odgovore: "Nikada nitko nije ovako govorio."⁴⁷ Nato æe im farizeji: "Zar ste se i vi dali zavesti?"⁴⁸ Je li itko od glavara ili farizeja povjerovao u njega?⁴⁹ Ali ta svjetina koja ne pozna Zakona - to je proketo!"⁵⁰ Kaže im Nikodem - onaj koji ono prije dođe k Isusu, a bijaše jedan od njih: "Zar naš Zakon sudi èovjeku ako ga prije ne sasluša i ne dozna što èini?"⁵² Odgovoriše mu: "Da nisi i ti iz Galileje? Istraži pa æeš vidjeti da iz Galileje ne ustaje prorok."⁵³ I otiđoše svaki svojoj kuæi.

Chapter 8

¹ A Isus se uputi na Maslinsku goru. ² U zoru eto ga opet u Hramu. Sav je narod hrlio k njemu. On sjede i stade pouèavati. ³ Uto mu pismoznanci i farizeji dovedu neku ženu zateèenu u preljubu. Postave je u sredinu ⁴ i kažu mu: "Uèitelju! Ova je žena zateèena u samom preljubu. ⁵ U Zakonu nam je Mojsije naredio takve kamenovati. Što ti na to kažeš?" ⁶ To govorahu samo da ga iskušaju pa da ga mogu optužiti. Isus se sagne pa stane prstom pisati po tlu. ⁷ A kako su oni dalje navaljivali, on se uspravi i reèe im: "Tko je od vas bez grijeha, neka prvi na nju baci kamen." ⁸ I ponovno se sagnuvši, nastavi pisati po zemlji. ⁹ A kad oni to èuše, stadoše odlaziti jedan za drugim, poèevši od starijih. Osta Isus sam - i žena koja stajaše u sredini. ¹⁰ Isus se uspravi i reèe joj: "Ženo, gdje su oni? Zar te nitko ne osudi?" ¹¹ Ona reèe: "Nitko, Gospodine." Reèe joj Isus: "Ni ja te ne osuđujem. Idi i odsada više nemoj griješiti." ¹² Isus im zatim ponovno progovori: "Ja sam svjetlost svijeta; tko ide za mnom, neæe hoditi u tami, nego æe imati svjetlost života." ¹³ Farizeji mu nato rekoše: "Ti svjedoèiš sam za sebe: svjedoèanstvo tvoje nije istinito!" ¹⁴ Odgovori im Isus: "Ako ja i svjedoèim sam za sebe, svjedoèanstvo je moje istinito jer znam odakle dođoh i kamo idem. A vi ne znate ni odakle dolazim ni kamo idem. ¹⁵ Vi sudite po tijelu; ja ne sudim nikoga; ¹⁶ no ako i sudim, sud je moj istinit jer nisam sam, nego - ja i onaj koji me posla, Otac. ¹⁷ Ta i u vašem zakonu piše da je svjedoèanstvo dvojice istinito. ¹⁸ Ja svjedoèim za sebe, a svjedoèi za mene i onaj koji

me posla, Otac." ¹⁹ Nato ga upitaju: "Gdje je tvoj Otac?" Odgovori Isus: "Niti mene poznajete niti
 Oca mojega. Kad biste poznavali mene, i Oca biste moga poznavali." ²⁰ Te riječi rekao je Isus u
 riznici dok je naučavao u Hramu. I nitko ga ne uhvati jer još ne bijaše došao njegov čas. ²¹ Reče
 im ponovno Isus: "Ja odlazim, a vi ćete me tražiti i u svojem ćete grijehu umrijeti. Kamo ja odlazim,
 vi ne možete doći." ²² Židovi se nato stanu pitati: "Da se možda ne kani ubiti kad govori: 'Kamo
 ja odlazim, vi ne možete doći?'" ²³ A Isus nastavi: "Vi ste odozdol, ja sam odozgor. Vi ste od
 ovoga svijeta, a ja nisam od ovoga svijeta." ²⁴ Stoga vam i rekoh: 'Umrijet ćete u grijesima svojim.'
 Uistinu, ako ne povjerujete da Ja jesam, umrijet ćete u grijesima svojim." ²⁵ Nato mu oni rekoše:
 "A tko si ti?" Odvrativši Isus: ²⁶ "Ta što da vam s početka opet zborim? Mnogo toga imam o vama
 zboriti i suditi; no onaj koji me posla istinit je, i što sam čuo od njega, to ja zborim svijetu." ²⁷ Ne
 shvatiše da im govori o Ocu. ²⁸ Isus im nato reče: "Kad uzdignete Sina Ćovječjega, tada ćete
 upoznati da Ja jesam i da sam od sebe ne činim ništa, nego da onako zborim kako me naučio Otac.
²⁹ Onaj koji me posla sa mnom je i ne ostavi me sama jer ja uvijek činim što je njemu milo." ³⁰ Na
 te njegove riječi mnogi povjerovali su u njega. ³¹ Tada Isus progovori Židovima koji mu povjerovali su:
 "Ako ostanete u mojoj riječi, uistinu, moji ste učenički; ³² upoznat ćete istinu i istina će vas
 osloboditi." ³³ Odgovore mu: "Potomstvo smo Abrahamovo i nikome nikada nismo robovali. Kako
 to ti govoriš: 'Postat ćete slobodni?'" ³⁴ Odgovori im Isus: "Zaista, zaista, kažem vam: tko god
 čini grijeh, rob je grijeha. ³⁵ Rob ne ostaje u kući zauvijek, a sin ostaje zauvijek. ³⁶ Ako vas dakle
 Sin oslobodi, zbilja ćete biti slobodni. ³⁷ Znam: potomstvo ste Abrahamovo, a ipak tražite da me
 ubijete jer moja riječ nema mjesta u vama. ³⁸ Ja govorim što vidjeh kod Oca, a vi činite što čujete
 od svog oca." ³⁹ Odgovoriše mu: "Naš je otac Abraham". Kaže im Isus: "Da ste djeca Abrahamova,
 djela biste Abrahamova činili. ⁴⁰ A eto, tražite da ubijete mene, mene koji sam vam govorio istinu
 što sam je od Boga čuo. Takvo što Abraham nije učinio! ⁴¹ Vi činite djela oca svojega." Rekoše
 mu: "Mi se nismo rodili iz preljuba, jedan nam je Otac - Bog." ⁴² Reče im Isus: "Kad bi Bog bio
 vaš Otac, ljubili biste mene jer sam ja od Boga izišao i došao; nisam sam od sebe došao, nego on
 me posla. ⁴³ Zašto moje besjede ne razumijete? Zato što niste kadri slušati moju riječ. ⁴⁴ Vama je
 otac đavao i hoće vam se vršiti prohtjeve oca svoga. On bijaše Ćovjekoubojica od početka i ne

stajao u istini jer nema istine u njemu: kad govori laž, od svojega govori jer je lažac i otac laži.
⁴⁵ A meni, jer istinu govorim, meni ne vjerujete. ⁴⁶ Tko æ mi od vas dokazati grijeh? Ako istinu
govorim, zašto mi ne vjerujete? ⁴⁷ Tko je od Boga, rijeçi Božje sluša; vi zato ne slušate jer niste
od Boga." ⁴⁸ Odgovoriše mu Židovi: "Ne kažemo li pravo da si ti Samarijanac i da imaš zloduha?"
⁴⁹ Odgovori Isus: "Ja nemam zloduha, nego èastim svoga Oca, a vi me obešèašæujete. ⁵⁰ No ja ne
tražim svoje slave; ima tko traži i sudi. ⁵¹ Zaista, zaista, kažem vam: ako tko oèuva moju rijeç,
neæe vidjeti smrti dovijeka." ⁵² Rekoše mu Židovi: "Sada vidimo da imaš zloduha. Abraham
umrije, tako i proroci, a ti kažeš: 'Ako tko èuva moju rijeç, neæe okusiti smrti dovijeka.' ⁵³ Zar si
ti veæi od oca našega Abrahama, koji je umro? Pa i proroci pomriješe. Kime se to praviš?"
⁵⁴ Odgovori Isus: "Ako ja sam sebe slavim, slava moja nije ništa. Ima koji me slavi - Otac moj, a
vi velite da je on vaš Bog, ⁵⁵ no ne poznajete ga, a ja ga znam. Ako vam rekнем da ga ne znam,
bit æu lažac jednak vama. No znam ga i rijeç njegovu èuvam. ⁵⁶ Abraham, otac vaš, usklikta što
æ vidjeti moj Dan. I vidje i obradova se." ⁵⁷ Rekoše mu nato Židovi: "Ni pedeset ti još godina
nije, a vidio si Abrahama?" ⁵⁸ Reèe im Isus: "Zaista, zaista, kažem vam: prije negoli Abraham
posta, Ja jesam!" ⁵⁹ Nato pograbiše kamenje da bace na nj. No Isus se sakri te iziđe iz Hrama.

Chapter 9

¹ Prolazeæi ugleda èovjeka slijepa od rođenja. ² Zapitaše ga njegovi uèenici: "Uèitelju, tko li
sagriješi, on ili njegovi roditelji te se slijep rodio?" ³ Odgovori Isus: "Niti sagriješi on niti njegovi
roditelji, nego je to zato da se na njemu oèituju djela Božja." ⁴ "Dok je dan, treba da radimo djela
onoga koji me posla. Dolazi noæ, kad nitko ne može raditi. ⁵ Dok sam na svijetu, svjetlost sam
svijeta." ⁶ To rekavši, pljune na zemlju i od pljuvaèke naèini kal pa mu kalom premaza oèi. ⁷ I
reèe mu: "Idi, operi se u kupalištu Siloamu!" - što znaèi "Poslanik." Onaj ode, umije se pa se vrati
gledajuæi. ⁸ Susjedi i oni koji su ga prije viðali kao prosjaka govorili su: "Nije li to onaj koji je
sjedio i prosio?" ⁹ Jedni su govorili: "On je." Drugi opet: "Nije, nego mu je slièan." On je sam

tvrdio: "Da, ja sam!"¹⁰ Nato ga upitaše: "Kako su ti se otvorile oèi?"¹¹ On odgovori: "Èovjek koji se zove Isus naèini kal, premaza mi oèi i reèe mi: 'Idi u Siloam i operi se.' Odoh dakle, oprah se i progledah."¹² Rekoše mu: "Gdje je on?"¹³ Odgovori: "Ne znam." Tada odvedoše toga bivšeg slijepca farizejima.¹⁴ A toga dana kad Isus naèini kal i otvori njegove oèi, bijaše subota.¹⁵ Farizeji ga poèeše iznova ispitivati kako je progledao. On im reèe: "Stavio mi kal na oèi i ja se oprah - i evo vidim."¹⁶ Nato neki između farizeja rekoše: "Nije taj èovjek od Boga: ne pazi na subotu." Drugi su pak govorili: "A kako bi jedan grešnik mogao èiniti takva znamenja?" I nastade među njima podvojenost.¹⁷ Zatim ponovno upitaju slijepca: "A što ti kažeš o njemu? Otvorio ti je oèi!" On odgovori: "Prorok je!"¹⁸ Židovi ipak ne vjerovahu da on bijaše slijep i da je progledao dok ne dozvaše roditelje toga koji je progledao¹⁹ i upitaše ih: "Je li ovo vaš sin za kojega tvrdite da se slijep rodio? Kako sada vidi?"²⁰ Njegovi roditelji odvrata: "Znamo da je ovo naš sin i da se slijep rodio.²¹ A kako sada vidi, to mi ne znamo; i tko mu je otvorio oèi, ne znamo. Njega pitajte! Punoljetan je: neka sam o sebi govori!"²² Rekoše tako njegovi roditelji jer su se bojali Židova. Židovi se doista veæ bijahu dogovorili da se iz sinagoge ima izopæiti svaki koji njega prizna Kristom.²³ Zbog toga rekoše njegovi roditelji: "Punoljetan je, njega pitajte!"²⁴ Pozvaše stoga po drugi put èovjeka koji bijaše slijep i rekoše mu: "Podaj slavu Bogu! Mi znamo da je taj èovjek grešnik!"²⁵ Nato im on odgovori: "Je li grešnik, ja ne znam. Jedno znam: slijep sam bio, a sada vidim."²⁶ Rekoše mu opet: "Što ti uèini? Kako ti otvori oèi?"²⁷ Odgovori im: "Veæ vam rekoh i ne poslušaste me. Što opet hoæete èuti? Da ne kanite i vi postati njegovim uèenicima?"²⁸ Nato ga oni izgrdiše i rekoše: "Ti si njegov uèenik, a mi smo uèenici Mojsijevi."²⁹ Mi znamo da je Mojsiju govorio Bog, a za ovoga ne znamo ni odakle je."³⁰ Odgovori im èovjek: "Pa to i jest èudnovato da vi ne znate odakle je, a meni je otvorio oèi."³¹ Znamo da Bog grešnike ne uslišava; nego je li tko bogobožazan i vrši li njegovu volju, toga uslišava."³² Odvijek se nije èulo da bi tko otvorio oèi slijepcu od rođenja.³³ Kad ovaj ne bi bio od Boga, ne bi mogao èiniti ništa".³⁴ Odgovore mu: "Sav si se u grijesima rodio, i ti nas da uèiš?" i izbaciš ga."³⁵ Doèuo Isus da su onoga izbacili pa ga nađe i reèe mu: "Ti vjeruješ u Sina Èovjeèjega?"³⁶ On odgovori: "A tko je taj, Gospodine, da vjerujem u njega?"³⁷ Reèe mu Isus: "Vidio si ga! To je onaj koji govori s

tobom!"³⁸ A on reèe: "Vjerujem, Gospodine!" I baci se nièice preda nj.³⁹ Tada Isus reèe: "Radi suda dođoh na ovaj svijet: da progledaju koji ne vide, a koji vide, da oslijepi!"⁴⁰ Èuli to neki od farizeja koji su bili s njime pa ga upitaju: "Zar smo i mi slijepi?"⁴¹ Isus im odgovori: "Da ste slijepi, ne biste imali grijeha. No vi govorite: 'Vidimo' pa grijeh vaš ostaje."

Chapter 10

¹ "Zaista, zaista, kaŕem vam: tko god u ovèinjak ne ulazi na vrata, nego negdje drugdje preskaèe, kradljivac je i razbojnik.² A tko na vrata ulazi, pastir je ovaca.³ Tome vratar otvara i ovce slušaju njegov glas. On ovce svoje zove imenom pa ih izvodi.⁴ A kad sve svoje izvede, pred njima ide i ovce idu za njim jer poznaju njegov glas.⁵ Za tuđincem, dakako, ne idu, veæ bjeŕe od njega jer tuđinèeva glasa ne poznaju."⁶ Isus im kaza tu poredbu, ali oni ne razumješe što im htjede time kazati.⁷ Stoga im Isus ponovno reèe: "Zaista, zaista, kaŕem vam: ja sam vrata ovacama.⁸ Svi koji dođoše prije mene, kradljivci su i razbojnici; ali ih ovce ne poslušaše.⁹ Ja sam vrata. Kroza me tko uđe, spasit æe se: i ulazit æe i izlaziti i pašu nalaziti.¹⁰ Kradljivac dolazi samo da ukrade, zakolje i pogubi. Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju."¹¹ "Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaŕe za ovce.¹² Najamnik - koji nije pastir i nije vlasnik ovaca - kad vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bjeŕi, a vuk ih grabi i razgoni:¹³ najamnik je i nije mu do ovaca.¹⁴ Ja sam pastir dobri i poznajem svoje i mene poznaju moje,¹⁵ kao što mene poznaje Otac i ja poznajem Oca i život svoj polaŕem za ovce.¹⁶ Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovog ovèinjaka. I njih treba da dovedem i glas æe moj èuti i bit æe jedno stado, jedan pastir.¹⁷ Zbog toga me i ljubi Otac što polaŕem život svoj da ga opet uzmem.¹⁸ Nitko mi ga ne oduzima, nego ja ga sam od sebe polaŕem. Vlast imam položiti ga, vlast imam opet uzeti ga. Tu zapovijed primih od Oca svoga."¹⁹ Među ŕidovima ponovno nastaje podvojenost zbog tih rijeèi.²⁰ Mnogi su od njih govorili: "Zloduha ima pa mahnjita! Što ga slušate?"²¹ Drugi su govorili: "Nisu to rijeèi opsjednuta. Zar zloduh moŕe

slijepima oèi otvoriti?"²² Svetkovao se tada u Jeruzalemu Blagdan posveæenja. Bila je zima.
²³ Isus je obilazio Hramom po trijemu Salomonovu.²⁴ Okružili ga Židovi i govorili mu: "Dokle
 æeš nam dušu držati u neizvjesnosti? Ako si ti Krist, reci nam otvoreno!"²⁵ Isus im odgovori:
 "Rekoh vam pa ne vjerujete. Djela što ih ja èinim u ime Oca svoga - ona svjedoèe za mene."²⁶ Ali
 vi ne vjerujete jer niste od mojih ovaca.²⁷ Ovce moje slušaju glas moj; ja ih poznajem i one idu
 za mnom.²⁸ Ja im dajem život vjeèni te neæe propasti nikada i nitko ih neæe ugrabiti iz moje ruke.
²⁹ Otac moj, koji mi ih dade, veæi je od svih i nitko ih ne može ugrabiti iz ruke Oèeve.³⁰ Ja i Otac
 jedno smo."³¹ Židovi ponovno pograbiše kamenje da ga kamenuju.³² Isus im odgovori: "Mnoga
 vam dobra djela Oèeva pokazah. Za koje me od tih djela kamenujete?"³³ Odgovoriše mu Židovi:
 "Zbog dobra te djela ne kamenujemo, nego zbog hule: što ti - èovjek - sebe Bogom praviš."
³⁴ Odgovori im Isus: "Nije li pisano u vašem Zakonu: Ja rekoh: bogovi ste!"³⁵ Ako bogovima nazva
 one kojima je rijeè Božja upravljena - a Pismo se ne može dokinuti -³⁶ kako onda vi onome kog
 Otac posveti i posla na svijet možete reæi: 'Huliš!' - zbog toga što rekoh: 'Sin sam Božji!'³⁷ Ako
 ne èinim djela Oca svoga, nemojte mi vjerovati.³⁸ Ali ako èinim, sve ako meni i ne vjerujete,
 djelima vjerujte pa uvidite i upoznajte da je Otac u meni i ja u Ocu."³⁹ Nato ga ponovno nastojahu
 uhvatiti, ali im on izmaknu iz ruku.⁴⁰ I ode ponovno na onu stranu Jordana - na mjesto gdje je
 prije Ivan krstio. I osta ondje.⁴¹ A mnogi doðoše k njemu i rekoše mu: "Ivan doduše ne uèini
 nijednog znamenja, ali se sve obistinilo što je rekao o ovome."⁴² Mnogi ondje povjerovali su u njega.

Chapter 11

¹ Bijaše neki bolesnik, Lazar iz Betanije, iz sela Marije i sestre joj Marte.² Marija bijaše ono
 pomazala Gospodina pomašæu i otrla mu noge svojom kosom. Njezin dakle brat Lazar bijaše
 bolestan.³ Sestre stoga poruèiše Isusu: "Gospodine, evo onaj koga ljubiš, bolestan je."⁴ Èuvši to,
 Isus reèe: "Ta bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin Božji."⁵ A Isus
 ljubljaje Martu i njezinu sestru i Lazara.⁶ Ipak, kad je èuo za njegovu bolest, ostade još dva dana

7
 u onome mjestu gdje se nalazio. Istom nakon toga reče učenicima: "Pođimo opet u Judeju!"
 8
 Kažu mu učenici: "Učitelju, Židovi su sad tražili da te kamenuju, pa da opet ideš onamo?"
 9
 Odgovori Isus: "Nema li dan dvanaest sati? Hodi li tko danju, ne spotièe se jer vidi svjetlost ovoga
 10 svijeta. Hodi li tko noæu, spotièe se jer nema svjetlosti u njemu." 11 To reče, a onda im dometnu:
 "Lazar, prijatelj naš, spava, no idem probuditi ga." 12 Rekoše mu nato učenici: "Gospodine, ako
 13 spava, ozdravit æe." No Isus to reče o njegovoj smrti, a oni pomisliše da govori o spavanju, o
 14 snu. Tada im Isus reče posve otvoreno: "Lazar je umro." 15 Ja se radujem što ne bijah ondje, i
 16 to poradi vas - da uzvjerujete. Nego pođimo k njemu!" Nato Toma zvani Blizanac reče
 17 suuèenicima: "Hajdemo i mi da umremo s njime!" Kad je dakle Isus stigao, nađe da je onaj veæ
 18 èetiri dana u grobu. 19 Betanija bijaše blizu Jeruzalema otprilike petnaest stadija. A mnogo
 20 Židova bijaše došlo tješiti Martu i Mariju zbog brata njihova. Kad Marta doðu da Isus dolazi,
 21 pođe mu u susret dok je Marija ostala u kuæi. Marta reče Isusu: "Gospodine, da si bio ovdje,
 22 brat moj ne bi umro. Ali i sada znam: što god zaišteš od Boga, dat æe ti." 23 Kaza joj Isus:
 24 "Uskrsnut æe brat tvoj!" A Marta mu odgovori: "Znam da æe uskrsnuti o uskrsnuæu, u posljednji
 25 dan." 26 Reče joj Isus: "Ja sam uskrsnuæe i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet æe. I
 27 tko god živi i vjeruje u mene, neæe umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?" Odgovori mu: "Da,
 28 Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na svijet!" Rekavši to ode,
 29 zovnu svoju sestru Mariju i reče joj krišom: "Učitelj je ovdje i zove te." A ona, èim doðu, brzo
 30 ustane i pođe k njemu. Isus još ne bijaše ušao u selo, nego je dotada bio na mjestu gdje ga je
 31 Marta susrela. Kad Židovi, koji su s Marijom bili u kuæi i tješili je, vidješe kako je brzo ustala
 32 i izišla, pođoše za njom; mišljahu da ide na grob plakati. A kad Marija dođe onamo gdje bijaše
 Isus i kad ga ugleda, baci mu se k nogama govoreæi: "Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi
 33 umro." Kad Isus vidje kako plaèe ona i Židovi koji je dopratiše, potresen u duhu i uzbuđen
 34 upita: "Kamo ste ga položili?" Odgovoriše mu: "Gospodine, dođi i pogledaj!" 35 I zaplaka Isus.
 36 Nato su Židovi govorili: "Gle, kako ga je ljubio!" 37 A neki između njih rekoše: "Zar on, koji

je slijepcu otvorio oèi, nije mogao uèiniti da ovaj ne umre?"³⁸ Isus onda, ponovno potresen, pođe grobu. Bila je to peæina, a na nju navaljen kamen.³⁹ Isus zapovjedi: "Odvalite kamen!" Kaže mu pokojnikova sestra Marta: "Gospodine, veæ zaudara. Ta èetvrti je dan."⁴⁰ Kaže joj Isus: "Nisam li ti rekao: budeš li vjerovala, vidjet æeš slavu Božju?"⁴¹ Odvališe dakle kamen. A Isus podiže oèi i reèe: "Oèe, hvala ti što si me uslišao."⁴² Ja sam znao da me svagda uslišavaš; no rekoh to zbog nazoènog mnoštva: da vjeruju da si me ti poslao."⁴³ Rekavši to povika iza glasa: "Lazare, izlazi!"⁴⁴ I mrtvac iziđe, noge mu i ruke bile povezane povojima, a lice omotano ruènikom. Nato Isus reèe: "Odriješite ga i pustite neka ide!"⁴⁵ Tada mnogi Židovi koji bijahu došli k Mariji, kad vidješe što Isus uèini, povjerovalaše u nj.⁴⁶ A neki od njih odu farizejima i pripovjede im što Isus uèini.⁴⁷ Stoga glavari sveæenièki i farizeji sazvalaše Vijeæe. Govorili su: "Što da radimo? Ovaj èovjek èini mnoga znamenja."⁴⁸ Ako ga pustimo tako, svi æe povjerovati u nj pa æe doæi Rimljani i oduzeti nam ovo mjesto i narod!"⁴⁹ A jedan od njih - Kajfa, veliki sveæenik one godine - reèe im: "Vi ništa ne znate."⁵⁰ I ne mislite kako je za vas bolje da jedan èovjek umre za narod, nego da sav narod propadne!"⁵¹ To ne reèe sam od sebe, nego kao veliki sveæenik one godine prorokova da Isus ima umrijeti za narod; ali ne samo za narod nego i zato da raspršene sinove Božje skupi u jedno.⁵² Toga dana dakle odluèe da ga ubiju.⁵⁴ Zbog toga se Isus više nije javno kretao meðu Židovima, nego je odatle otišao u kraj blizu pustinje, u grad koji se zove Efrajim. Tu se zadržavao s uèenicima.⁵⁵ Bijaše blizu židovska Pasha i mnogi iz toga kraja uziðoše prije Pashe u Jeruzalem da se oèiste.⁵⁶ Iskahu dakle Isusa te se stojeæi u Hramu zapitkivahu: "Što vam se èini? Zar on ne kani doæi na Blagdan?"⁵⁷ A glavari sveæenièki i farizeji izdadoše naredbu: ako tko sazna gdje je, neka dojaviti da ga uhvate.

Chapter 12

¹ Šest dana prije Pashe dođe Isus u Betaniju gdje bijaše Lazar koga je Isus uskrisio od mrtvih.
² Ondje mu prirediše veèeru. Marta posluživalaše, a Lazar bijaše jedan od njegovih sustolnika.³ Tada Marija uzme libru prave dragocjene nardove pomasti, pomaže Isusu noge i otare ih svojom kosom.

I sva se kuæa napuni mirisom pomasti.⁴ Nato reèe Juda Iškariotski, jedan od njegovih uèenika,
 onaj koji ga je imao izdati:⁵ "Zašto se ta pomast nije prodala za trista denara i razdala siromasima?"
⁶ To ne reèe zbog toga što mu bijaše stalo do siromaha, nego što bijaše kradljivac: kako je imao
 kesu, kradom je uzimao što se u nju stavljalo.⁷ Nato Isus odvrati: "Pusti je! Neka to izvrši za dan
 mog ukopa!"⁸ Jer siromahe imate uvijek uza se, a mene nemate uvijek."⁹ Silno mnoštvo Židova
 dozna da je Isus ondje pa se okupi, ne samo zbog Isusa, veæ i zato da vide Lazara kojega on bijaše
 uskrisio od mrtvih.¹⁰ A glavari sveæenièki odluèiše i Lazara ubiti¹¹ jer su zbog njega mnogi
 Židovi odlazili i vjerovali u Isusa.¹² Kad je sutradan silan svijet koji dođe na Blagdan èuo da Isus
 dolazi u Jeruzalem,¹³ uze palmove granèice i iziđe mu u susret. Vikahu: "Hosana! Blagoslovljen
 Onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Kralj Izraelov."¹⁴ A Isus nađe magarèiæa i sjede na nj kao što
 je pisano:¹⁵ Ne boj se, kæeri Sionska! Evo, kralj tvoj dolazi jašuæ na mladetu magarièinu!¹⁶ To
 uèenici njegovi isprva ne razumješe. Ali pošto je Isus bio proslavljen, prisjetiše se da je to bilo o
 njemu napisano i da mu baš to uèiniše.¹⁷ Mnoštvo koje bijaše s njime kad Lazara pozva iz groba
 i uskrisi od mrtvih pronosilo je svjedoèanstvo o tome.¹⁸ Stoga mu je i izišao u susret silan svijet:
 proèulo se da je on uèinio to znamenje.¹⁹ Farizeji nato rekoše meðu sobom: "Vidite da ništa ne
 postižete. Eno, svijet ode za njim!"²⁰ A meðu onima koji su se došli klanjati na Blagdan bijahu i
 neki Grci.²¹ Oni pristupe Filipu iz Betsaide galilejske pa ga zamole: "Gospodine, htjeli bismo
 vidjeti Isusa."²² Filip ode i kaže to Andriji pa Andrija i Filip odu i kažu Isusu.²³ Isus im odgovori:
 "Došao je èas da se proslavi Sin Èovjeèji.²⁴ Zaista, zaista, kažem vam: ako pšenièno zrno, pavši
 na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod."²⁵ Tko ljubi svoj život, izgubit æe
 ga. A tko mrzi svoj život na ovome svijetu, saèuvat æe ga za život vjeèni.²⁶ Ako mi tko hoæe
 služiti, neka ide za mnom. I gdje sam ja, ondje æe biti i moj služitelj. Ako mi tko hoæe služiti,
 poèastit æe ga moj Otac." i što da kažem? Oèe, izbavi me iz ovoga èasa? No, zato dođoh u ovaj
 èas!²⁸ Oèe, proslavi ime svoje!" Uto dođe glas s neba: "Proslavio sam i opet æu proslaviti!"
²⁹ Mnoštvo koje je ondje stajalo i slušalo govoraše: "Zagrmjelo je!" Drugi govorahu: "Anđeo mu
 je zborio."³⁰ Isus na to reèe: "Ovaj glas nije bio poradi mene, nego poradi vas."³¹ "Sada je sud
 ovomu svijetu, sada æe knez ovoga svijeta biti izbaèen."³² A ja kad budem uzdignut sa zemlje, sve

æu privuæi k sebi." ³³ To reèe da oznaèi kakvom æ smræu umrijeti. ³⁴ Nato mu mnoštvo odgovori:
 "Mi smo iz Zakona èuli da Krist ostaje zauvijek. Kako onda ti govoriš da Sin Èovjeèji treba da
 bude uzdignut? Tko je taj Sin Èovjeèji?" ³⁵ Isus im nato reèe: "Još je malo vremena svjetlost među
 vama. Hodite dok imate svjetlost da vas ne obuzme tama. Tko hodi u tami, ne zna kamo ide. ³⁶ Dok
 imate svjetlost, vjerujte u svjetlost da budete sinovi svjetlosti!" To Isus doreèe, a onda ode i sakri
 se od njih. ³⁷ Iako je Isus pred njima uèinio tolika znamenja, oni ne povjerovali u njega, ³⁸ da se
 ispuni rijeè koju kaza prorok Izaija: Gospodine! Tko povjerova našoj poruci? Kome li se otkri ruka
 Gospodnja? ³⁹ Stoga i ne mogahu vjerovati, jer Izaija dalje kaže: ⁴⁰ Zaslijepi im oèi, stvrdnu srca;
 da oèima ne vide, srcem ne razumiju te se ne obrate pa ih ozdravim. ⁴¹ Reèe to Izaija jer je vidio
 slavu njegovu te o njemu zborio. ⁴² Ipak, mnogi su i od glavara vjerovali u njega, ali zbog farizeja
 nisu to priznavali: da ne budu izopæeni iz sinagoge. ⁴³ Jer više im je bilo do slave ljudske, nego
 do slave Božje. ⁴⁴ A Isus povika: "Tko u mene vjeruje, ne vjeruje u mene, nego u onoga koji me
 posla; ⁴⁵ i tko vidi mene, vidi onoga koji me posla. ⁴⁶ Ja - Svjetlost - dođoh na svijet da nijedan
 koji u mene vjeruje u tami ne ostane. ⁴⁷ I sluša li tko moje rijeèi, a ne èuva ih, ja ga ne sudim. Ja
 nisam došao suditi svijetu, nego svijet spasiti. ⁴⁸ Tko mene odbacuje i rijeèi mojih ne prima, ima
 svoga suca: rijeè koju sam zborio - ona æ mu suditi u posljednji dan. ⁴⁹ Jer nisam ja zborio sam
 od sebe, nego onaj koji me posla - Otac - on mi dade zapovijed što da kažem, što da zborim. ⁵⁰ I
 znam: zapovijed njegova jest život vjeèni. Što ja dakle zborim, tako zborim kako mi je rekao Otac."

Chapter 13

¹ Bijaše pred blagdan Pashe. Isus je znao da je došao njegov èas da prijeđe s ovoga svijeta Ocu,
 buduæi da je ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio. ² I za veèerom je ðavao veæ bio ubacio
 u srce Judi Šimuna Iškariotskoga da ga izda. ³ A Isus je znao da mu je Otac sve predao u ruke i da
 je od Boga izišao te da k Bogu ide pa ⁴ usta od veèere, odloži haljine, uze ubrus i opasa se. ⁵ Nalije
 zatim vodu u praonik i poène uèenicima prati noge i otirati ih ubrusom kojim je bio opasan. ⁶ Dođe
 tako do Šimuna Petra. A on æ mu: "Gospodine! Zar ti da meni pereš noge?" ⁷ Odgovori mu Isus:

"Što ja èinim, ti sada ne znaš, ali shvatit æeš poslije." ⁸ Reèe mu Petar: "Neæeš mi prati nogu nikada!" Isus mu odvrati: "Ako te ne operem, neæeš imati dijela sa mnom." ⁹ Nato æe mu Šimun Petar: "Gospodine, onda ne samo noge, nego i ruke i glavu!" ¹⁰ Kaže mu Isus: "Tko je okupan, ne treba drugo da opere nego noge - i sav je èisti! I vi ste èisti, ali ne svi!" ¹¹ Jer znao je tko æe ga izdati. Stoga je i rekao: "Niste svi èisti." ¹² Kad im dakle oprao noge, uze svoje haljine, opet sjede i reèe im: "Razumijete li što sam vam uèinio?" ¹³ Vi me zovete Uèiteljem i Gospodinom. Pravo velite jer to i jesam! ¹⁴ Ako dakle ja - Gospodin i Uèitelj - vama oprah noge, treba da i vi jedni drugima perete noge. ¹⁵ Primjer sam vam dao da i vi èinite kao što ja vama uèinih." ¹⁶ Zaista, zaista, kažem vam: nije sluga veæi od gospodara niti poslanik od onoga koji ga posla. ¹⁷ Ako to znate, blago vama budete li tako i èinili!" ¹⁸ "Ne govorim o svima vama! Ja znam koje izabrah! Ali - neka se ispuni Pismo: Koji blaguje kruh moj, petu na me podiže." ¹⁹ "Veæ vam sada kažem, prije negoli se dogodi, da kad se dogodi vjerujete da Ja jesam." ²⁰ Zaista, zaista, kažem vam: Tko primi onoga kojega ja šaljem, mene prima. A tko mene primi, prima onoga koji je mene poslao." ²¹ Rekavši to, potresen u duhu Isus posvjedoèi: "Zaista, zaista, kažem vam: jedan æe me od vas izdati!" ²² Uèenici se zgliedahu meðu sobom u nedoumici o kome to govori. ²³ A jedan od njegovih uèenika - onaj kojega je Isus ljubio - bijaše za stolom Isusu do krila. ²⁴ Šimun Petar dade mu znak i reèe: "Pitaj tko je taj o kome govori." ²⁵ Ovaj se privine Isusu uz prsa i upita: "Gospodine, tko je taj?" ²⁶ Isus odgovori: "Onaj je kome ja dadnem umoèen zalogaj." ²⁷ Tada umoèi zalogaj, uze ga i dade Judi Šimuna Iškariotskoga. Nakon zalogaja uèe u nj Sotona. Nato mu Isus reèe: "Što èiniš, uèini brzo!" ²⁸ Nijedan od sustolnika nije razumio zašto mu je to rekao. ²⁹ Buduæi da je Juda imao kesu, neki su mislili da mu je Isus rekao: "Kupi što nam treba za blagdan!" - ili neka poda nešto siromasima. ³⁰ On dakle uzme zalogaj i odmah iziðe. A bijaše noæ. ³¹ Pošto Juda iziðe, reèe Isus: "Sada je proslavljen Sin Èovjeèji i Bog se proslavio u njemu!" ³² Ako se Bog proslavio u njemu, i njega æe Bog proslaviti u sebi, i uskoro æe ga proslaviti! ³³ Djeèice, još sam malo s vama. Tražit æete me, ali kao što rekoh Židovima, kažem sada i vama: kamo ja odlazim, vi ne možete doæi. ³⁴ Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge. ³⁵ Po ovom æe svi znati da ste moji uèenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge."

³⁶ Kaže mu Šimun Petar: "Gospodine, kamo to odlaziš?" Isus mu odgovori: "Kamo ja odlazim, ti zasad ne možeš poæi za mnom. No poæi æeš poslije." ³⁷ Nato æe mu Petar: "Gospodine, a zašto sada ne bih mogao poæi za tobom? Život æu svoj položiti za tebe!" ³⁸ Odgovori Isus: "Život æeš svoj položiti za mene? Zaista, zaista, kažem ti: Pijetao neæe zapjevati dok me triput ne zatajiš."

Chapter 14

¹ "Neka se ne uznemiruje srce vaše! Vjerujte u Boga i u mene vjerujte! ² U domu Oca mojega ima mnogo stanova. Da nema, zar bih vam rekao: 'Idem pripremiti vam mjesto'? ³ Kad odem i pripravim vam mjesto, ponovno æu doæi i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja. ⁴ A kamo ja odlazim, znate put." ⁵ Reèe mu Toma: "Gospodine, ne znamo kamo odlaziš. Kako onda možemo put znati?" ⁶ Odgovori mu Isus: "Ja sam Put i Istina i Život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni. ⁷ Da ste upoznali mene, i Oca biste moga upoznali. Od sada ga i poznajete i vidjeli ste ga." ⁸ Kaže mu Filip: "Gospodine, pokaži nam Oca i dosta nam je!" ⁹ Nato æe mu Isus: "Filipe, toliko sam vremena s vama i još me ne poznaš?" "Tko je vidio mene, vidio je i Oca. Kako ti onda kažeš: 'Pokaži nam Oca'? ¹⁰ Ne vjeruješ li da sam ja u Ocu i Otac u meni? Rijeèi koje vam govorim, od sebe ne govorim: Otac koji prebiva u meni èini djela svoja. ¹¹ Vjerujte mi: ja sam u Ocu i Otac u meni. Ako ne inaèe, zbog samih djela vjerujte. ¹² Zaista, zaista, kažem vam: Tko vjeruje u mene, èinit æe djela koja ja èinim; da veæa æe od njih èiniti jer ja odlazim Ocu. ¹³ I što god zaištete u moje ime, uèinit æu, da se proslavi Otac u Sinu. ¹⁴ Ako me što zaištete u moje ime, uèinit æu." ¹⁵ "Ako me ljubite, zapovijedi æete moje èuvati. ¹⁶ I ja æu moliti Oca i on æe vam dati drugoga Branitelja da bude s vama zauvijek: ¹⁷ Duha Istine, kojega svijet ne može primiti jer ga ne vidi i ne poznaje. Vi ga poznajete jer kod vas ostaje i u vama je. ¹⁸ Neæu vas ostaviti kao siroèad; doæi æu k vama. ¹⁹ Još malo i svijet me više neæe vidjeti, no vi æete me vidjeti jer ja živim i vi æete živjeti. ²⁰ U onaj æete dan spoznati da sam ja u Ocu svom i vi u meni i ja u vama. ²¹ Tko ima moje zapovijedi i èuva ih, taj me ljubi; a tko mene ljubi, njega æe ljubiti Otac moj, i ja æu ljubiti njega i njemu se

oèitovati." ²² Kaže mu Juda, ne Išariotski: "Gospodine, kako to da æeš se oèitovati nama, a ne svijetu?" ²³ Odgovori mu Isus: "Ako me tko ljubi, èuvat æe moju rijeè pa æe i Otac moj ljubiti njega i k njemu æemo doæi i kod njega se nastaniti." ²⁴ Tko mene ne ljubi, rijeèi mojih ne èuva. A rijeè koju slušate nije moja, nego Oca koji me posla. ²⁵ To sam vam govorio dok sam boravio s vama. ²⁶ Branitelj - Duh Sveti, koga æe Otac poslati u moje ime, pouèavat æe vas o svemu i dozivati vam u pamet sve što vam ja rekoh. ²⁷ Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje. Neka se ne uznemiruje vaše srce i neka se ne straši. ²⁸ Èuli ste, rekoh vam: 'Odlazim i vraæam se k vama.' Kad biste me ljubili, radovali biste se što idem Ocu jer Otac je veæi od mene. ²⁹ Kazao sam vam to sada, prije negoli se dogodi, da vjerujete kad se dogodi. ³⁰ Neæu više s vama mnogo govoriti jer dolazi knez svijeta. Protiv mene ne može on ništa. ³¹ Ali neka svijet upozna da ja ljubim Oca i da tako èinim kako mi je zapovjedio Otac. Ustanite, poèimo odavde!"

Chapter 15

¹ "Ja sam istinski trs, a Otac moj - vinogradar. ² Svaku lozu na meni koja ne donosi roda on sijeèe, a svaku koja rod donosi èisti da više roda donese. ³ Vi ste veæ oèišæeni po rijeèi koju sam vam zborio. ⁴ Ostanite u meni i ja u vama. Kao što loza ne može donijeti roda sama od sebe, ako ne ostane na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni. ⁵ Ja sam trs, vi loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda. Uistinu, bez mene ne možete uèiniti ništa. ⁶ Ako tko ne ostane u meni, izbace ga kao lozu i usahne. Takve onda skupe i bace u oganj te gore. ⁷ Ako ostanete u meni i rijeèi moje ako ostanu u vama, što god hoæete, ištite i bit æe vam. ⁸ Ovim se proslavlja Otac moj: da donosite mnogo roda i da budete moji uèenici. ⁹ Kao što je Otac ljubio mene tako sam i ja ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi. ¹⁰ Budete li èuvali moje zapovijedi, ostat æete u mojoj ljubavi; kao što sam i ja èuvaò zapovijedi Oca svoga te ostajem u ljubavi njegovoj. ¹¹ To sam vam govorio da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna. ¹² Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio! ¹³ Veæe ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za

¹⁴ svoje prijatelje. ¹⁵ Vi ste prijatelji moji ako èinite što vam zapovijedam. ¹⁶ Više vas ne zovem slugama jer sluga ne zna što radi njegov gospodar; vas sam nazvao prijateljima jer vam priopæih sve što sam èuo od Oca svoga. ¹⁷ Ne izabrate vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te vam Otac dadne što ga god zaištete u moje ime. ¹⁸ Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge." ¹⁹ "Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije nego vas. ²⁰ Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio; no buduæi da niste od svijeta, nego sam vas ja izabrao iz svijeta, zbog toga vas svijet mrzi. ²¹ Sjeæajte se rijeèi koju vam rekoh: 'Nije sluga veæi od svoga gospodara.' Ako su mene progonili, i vas æe progoniti; ako su moju rijeè èuvali, da vašu æe èuvati. ²² A sve æe to poduzimati protiv vas poradi imena moga jer ne znaju onoga koji mene posla. ²³ Da nisam došao i da im nisam govorio, ne bi imali grijeha; no sada nemaju izgovora za svoj grijeh. ²⁴ Tko mene mrzi, mrzi i Oca mojega. ²⁵ Da nisam uèinio meðu njima djela kojih nitko drugi ne èini, ne bi imali grijeha; a sada vidješe pa ipak zamrziše i mene i Oca mojega. ²⁶ No neka se ispuni rijeè napisana u njihovu Zakonu: Mrze me nizašto. ²⁷ A kada dođe Branitelj koga æu vam poslati od Oca - Duh Istine koji od Oca izlazi - on æe svjedoèiti za mene. ²⁸ I vi æete svjedoèiti jer ste od poèetka sa mnom.

Chapter 16

¹ To sam vam govorio da se ne sablaznite. ² Izopæavat æe vas iz sinagoga. Štoviše, dolazi èas kad æe svaki koji vas ubije misliti da služi Bogu. ³ A to æe èiniti jer ne upoznaše ni Oca ni mene. ⁴ Govorio sam vam ovo da se, kada dođe vrijeme, sjetite da sam vam rekao." "S poèetka vam ne rekoh ovo jer bijah s vama. ⁵ A sada odlazim k onome koji me posla i nitko me od vas ne pita: ⁶ 'Kamo ideš?' ⁷ Naprotiv, žalošæu se ispunilo vaše srce što vam ovo kazah. ⁸ No kažem vam istinu: bolje je za vas da ja odem: jer ako ne odem, Branitelj neæe doæi k vama; ako pak odem, poslat æu ga k vama. ⁹ A kad on dođe, pokazat æe svijetu što je grijeh, što li pravednost, a što osuda: ¹⁰ grijeh je što ne vjeruju u mene; ¹¹ pravednost - što odlazim k Ocu i više me ne vidite; ¹² a osuda - što je knez ovoga svijeta osuđen. ¹³ Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi. ¹⁴ No kada

dođe on - Duh Istine - upuæivat æe vas u svu istinu; jer neæe govoriti sam od sebe, nego æe govoriti što èuje i navješæivat æe vam ono što dolazi.¹⁴ On æe mene proslavljati jer æe od mojega uzimati i navješæivati vama.¹⁵ Sve što ima Otac, moje je. Zbog toga vam rekoh: od mojega uzima i - navješæivat æe vama."¹⁶ "Malo, i više me neæete vidjeti; i opet malo, pa æete me vidjeti."¹⁷ Nato se neki od uèenika zapitkivahu: "Što je to što nam kaže: 'Malo, i neæete me vidjeti, i opet malo, pa æete me vidjeti' i 'Odlazim Ocu'?"¹⁸ Govorahu dakle: "Što je to što kaže 'Malo'? Ne znamo što govori."¹⁹ Isus spozna da su ga htjeli pitati pa im reèe: "Pitate se meðu sobom o tome što kazah: 'Malo, i neæete me vidjeti; i opet malo, pa æete me vidjeti'?"²⁰ Zaista, zaista, kaþem vam: vi æete plakati i jaukati, a svijet æe se veseliti. Vi æete se þalostiti, ali þalost æe se vaša okrenuti u radost.²¹ Žena kad raða, þalosna je jer je došao njezin èas; ali kad rodi djeteece, ne spominje se više muke od radosti što se èovjek rodio na svijet.²² Tako dakle i vi: sad ste u þalosti, no ja æu vas opet vidjeti; i srce æe vam se radovati i radosti vaše nitko vam oteti neæe.²³ U onaj me dan neæete ništa više pitati. Zaista, zaista, kaþem vam: što god zaištete u Oca, dat æe vam u moje ime.²⁴ Dosad niste iskali ništa u moje ime. Ištite i primit æete da radost vaša bude potpuna!"²⁵ "To sam vam govorio u poredbama. Dolazi èas kad vam više neæu govoriti u poredbama, nego æu vam otvoreno navješæivati Oca.²⁶ U onaj dan iskat æete u moje ime i ne velim vam da æu ja moliti Oca za vas.²⁷ Ta sam vas Otac ljubi jer vi ste mene ljubili i vjerovali da sam ja od Boga izišao."²⁸ Izišao sam od Oca i došao na svijet. Opet ostavljam svijet i odlazim Ocu."²⁹ Kažu mu uèenici: "Evo, sad otvoreno zboriš i nikakvon se poredbom ne služiš."³⁰ Sada znamo da sve znaš i ne treba da te tko pita. Stoga vjerujemo da si izišao od Boga."³¹ Odgovori im Isus: "Sada vjerujete?"³² Evo dolazi èas i veæ je došao: raspršit æete se svaki na svoju stranu i mene ostaviti sama. No ja nisam sam jer Otac je sa mnom.³³ To vam rekoh da u meni mir imate. U svijetu imate muku, ali hrabri budite - ja sam pobijedio svijet!"

Chapter 17

¹ To Isus doreèe, a onda podiþe oèi k nebu i progovori: "Oèe, došao je èas: proslavi Sina svoga da Sin proslavi tebe² i da vlašæu koju si mu dao nad svakim tijelom dade život vjeèni svima koje

si mu dao.³ A ovo je život vjeèni: da upoznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i koga si poslao -
 Isusa Krista.⁴ Ja tebe proslavih na zemlji dovršivši djelo koje si mi dao izvršiti.⁵ A sada ti, Oèe,
 proslavi mene kod sebe onom slavom koju imadoh kod tebe prije negoli je svijeta bilo.⁶ Objavio
 sam ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta. Tvoji bijahu, a ti ih meni dade i rijeè su tvoju
 saèuvali.⁷ Sad upoznaše da je od tebe sve što si mi dao⁸ jer rijeèi koje si mi dao njima predadoh
 i oni ih primiše i uistinu spoznaše da sam od tebe izišao te povjerovali da si me ti poslao.⁹ Ja za
 njih molim; ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao jer su tvoji.¹⁰ I sve moje tvoje je, i
 tvoje moje, i ja se proslavih u njima.¹¹ Ja više nisam u svijetu, no oni su u svijetu, a ja idem k tebi.
 Oèe sveti, saèuvaj ih u svom imenu koje si mi dao: da budu jedno kao i mi.¹² Dok sam ja bio s
 njima, ja sam ih èuvao u tvom imenu, njih koje si mi dao; i štitio ih, te nijedan od njih ne propade
 osim sina propasti, da se Pismo ispuni.¹³ A sada k tebi idem i ovo govorim u svijetu da imaju
 puninu moje radosti u sebi.¹⁴ Ja sam im predao tvoju rijeè, a svijet ih zamrzi jer nisu od svijeta
 kao što ni ja nisam od svijeta.¹⁵ Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih oèuvaš od Zloga.
 Oni nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta.¹⁶ Posveti ih u istini: tvoja je rijeè istina.
 Kao što ti mene posla u svijet tako i ja poslah njih u svijet.¹⁷ I za njih posveæujem samog sebe
 da i oni budu posveæeni u istini.¹⁸ Ne molim samo za ove nego i za one koji æe na njihovu rijeè
 vjerovati u mene:¹⁹ da svi budu jedno kao što ti, Oèe, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu
 da svijet uzvjeruje da si me ti poslao.²⁰ I slavu koju si ti dao meni ja dadoh njima: da budu jedno
 kao što smo mi jedno -²¹ ja u njima i ti u meni, da tako budu savršeno jedno da svijet upozna da
 si me ti poslao i ljubio njih kao što si mene ljubio.²² Oèe, hoæu da i oni koje si mi dao budu gdje
 sam ja, da i oni budu sa mnom: da gledaju moju slavu, slavu koju si mi dao jer si me ljubio prije
 postanka svijeta.²³ Oèe pravedni, svijet te nije upoznao, ja te upoznah; a i ovi upoznaše da si me
 ti poslao.²⁴ I njima sam oèitovao tvoje ime, i još æu oèitovati, da ljubav kojom si ti mene ljubio
 bude u njima - i ja u njima."²⁵

Chapter 18

¹ To rekavši, zaputi se Isus sa svojim uèenicima na drugu stranu potoka Cedrona. Ondje bijaše
 vrt u koji uđe Isus i njegovi uèenici. ² A poznaše to mjesto i Juda, njegov izdajica, jer se Isus tu
 èesto sastajao sa svojim uèenicima. ³ Juda onda uze èetu i od sveæenièkih glavara i farizeja sluge
 te dođe onamo sa zubljamama, svjetiljkama i oružjem. ⁴ Znajuæi sve što æe s njim biti, istupi Isus
 naprijed te ih upita: "Koga tražite?" ⁵ Odgovore mu: "Isusa Nazareæanina." Reèe im Isus: "Ja sam!"
 A stajaše s njima i Juda, njegov izdajica. ⁶ Kad im dakle reèe: "Ja sam!" - oni ustuknuše i popadaše
 na zemlju. ⁷ Ponovno ih tada upita: "Koga tražite?" Oni odgovore: "Isusa Nazareæanina." ⁸ Isus
 odvrati: "Rekoh vam da sam ja. Ako dakle mene tražite, pustite ove da odu" - ⁹ da se ispuni rijeè
 koju reèe: "Ne izgubih ni jednoga od onih koje si mi dao." ¹⁰ A Šimun Petar isuèe maè koji je imao
 uza se pa udari slugu velikoga sveæenika i odsijeèe mu desno uho. Sluga se zvao Malho. ¹¹ Nato
 Isus reèe Petru: "Djeni maè u korice! Èašu koju mi dade Otac zar da ne pijem?" ¹² Tada èeta,
 zapovjednik i židovski sluge uhvatiše Isusa te ga svezaše. ¹³ Odvedoše ga najprije Ani jer on bijaše
 tast Kajfe, velikoga sveæenika one godine. ¹⁴ Kajfa pak ono svjetova Židove: "Bolje da jedan
 èovjek umre za narod." ¹⁵ Za Isusom su išli Šimun Petar i drugi uèenik. Taj uèenik bijaše poznat
 s velikim sveæenikom pa s Isusom uđe u dvorište velikoga sveæenika. ¹⁶ Petar osta vani kod vrata.
 Tada taj drugi uèenik, znanac velikoga sveæenika, iziđe i reèe vratarici te uvede Petra. ¹⁷ Nato æe
 sluškinja, vratarica, Petru: "Da nisi i ti od uèenika toga èovjeka?" On odvrati: "Nisam!" ¹⁸ A stajahu
 ondje sluge i stražari, raspirivahu žeravicu jer bijaše studeno i grijahu se. S njima je stajao i Petar
 i grijao se. ¹⁹ Veliki sveæenik zapita Isusa o njegovim uèenicima i o njegovu nauku. ²⁰ Odgovori
 mu Isus: "Ja sam javno govorio svijetu. Uvijek sam nauèavao u sinagogi i u Hramu gdje se skupljaju
 svi Židovi. Ništa nisam u tajnosti govorio. ²¹ Zašto mene pitaš? Pitaj one koji su slušali što sam
 im govorio. Oni eto znaju što sam govorio." ²² Na te njegove rijeèi jedan od nazoènih slugu pljusne
 Isusa govoreæi: "Tako li odgovaraš velikom sveæeniku?" ²³ Odgovori mu Isus: "Ako sam krivo
 rekao, dokaži da je krivo! Ako li pravo, zašto me udaraš?" ²⁴ Ana ga zatim poslala svezana Kajfi,
 velikom sveæeniku. ²⁵ Šimun Petar stajao je ondje i grijao se. Rekoše mu: "Da nisi i ti od njegovih
 uèenika?" On zanjeka: "Nisam!" ²⁶ Nato æe jedan od slugu velikog sveæenika, rođak onoga komu

je Petar bio odsjekao uho: "Nisam li te ja vidio u vrtu s njime?"²⁷ I Petar opet zaniijeka, a pijetao odmah zapjeva.²⁸ Nato odvedoše Isusa od Kajfe u dvor upraviteljev. Bilo je rano jutro. I oni ne uđoše da se ne okaljaju, veæ da mognu blagovati pashu.²⁹ Pilat tada iziđe pred njih i upita: "Kakvu tužbu iznosite protiv ovoga èovjeka?"³⁰ Odgovore mu: "Kad on ne bi bio zloèinac, ne bismo ga predali tebi."³¹ Reèe im nato Pilat: "Uzмите ga vi i sudite mu po svom zakonu." Odgovoriše mu Židovi: "Nama nije dopušteno nikoga pogubiti" -³² da se ispuni rijeè Isusova kojom je oznaèio kakvom mu je smræu umrijeti.³³ Nato Pilat uđe opet u dvor, pozove Isusa i upita ga: "Ti li si židovski kralj?"³⁴ Isus odgovori: "Govoriš li ti to sam od sebe ili ti to drugi rekoše o meni?"³⁵ Pilat odvrati: "Zar sam ja Židov? Tvoj narod i glavari sveæenièki predadoše te meni. Što si uèinio?"³⁶ Odgovori Isus: "Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta. Kad bi moje kraljevstvo bilo od ovoga svijeta, moje bi se sluge borile da ne budem predan Židovima. Ali kraljevstvo moje nije odavde."³⁷ Nato mu reèe Pilat: "Ti si dakle kralj?" Isus odgovori: "Ti kažeš: ja sam kralj. Ja sam se zato rodio i došao na svijet da svjedoèim za istinu. Tko je god od istine, sluša moj glas."³⁸ Reèe mu Pilat: "Što je istina?"³⁹ Rekavši to, opet iziđe pred Židove i reèe im: "Ja ne nalazim na njemu nikakve krivice. A u vas je obièaj da vam o Pashi nekoga pustim. Hoæete li dakle da vam pustim kralja židovskoga?"⁴⁰ Povikaše nato opet: "Ne toga, nego Barabu!" A Baraba bijaše razbojnik.

Chapter 19

¹ Tada Pilat uze i izbièeva Isusa. ² A vojnici spletoše vijenac od trnja i staviše mu ga na glavu; i zaognuše ga grimiznim plaštem. ³ I prilazili su mu i govorili: "Zdravo kralju židovski!" I pljuskali su ga. ⁴ A Pilat ponovno iziđe i reèe im: "Evo vam ga izvodim da znate: ne nalazim na njemu nikakve krivice." ⁵ Iziđe tada Isus s trnovim vijencem, u grimiznom plaštu. A Pilat im kaže: "Evo èovjeka!" ⁶ I kad ga ugledaše glavari sveæenièki i sluge, povikaše: "Raspni, raspni!" Kaže im Pilat: "Uzмите ga vi i raspnite jer ja ne nalazim na njemu krivice." ⁷ Odgovoriše mu Židovi: "Mi imamo Zakon i po Zakonu on mora umrijeti jer se pravio Sinom Božjim." ⁸ Kad je Pilat èuo te rijeèi, još

9 se više prestraši pa ponovno uđe u dvor i kaže Isusu: "Odakle si ti?" No Isus mu ne daje odgovora.
 10 Tada mu Pilat reče: "Zar meni ne odgovaraš? Ne znaš li da imam vlast da te pustim i da imam
 11 vlast da te razapnem?" Odgovori mu Isus: "Ne bi imao nada mnom nikakve vlasti da ti nije dano
 12 odozgor. Zbog toga ima veći grijeh onaj koji me predao tebi." Od tada ga je Pilat nastojao
 pustiti. No Židovi vikahu: "Ako ovoga pustiš, nisi prijatelj caru. Tko se god pravi kraljem, protivi
 13 se caru." Ćuvši te riječi, Pilat izvede Isusa i posadi na sudačku stolicu na mjestu koje se zove
 14 Litostrotos - Ploènik, hebrejski Gabata - a bijaše upravo priprava za Pashu, oko šeste ure - i kaže
 15 Židovima: "Evo kralja vašega!" Oni na to povikaše: "Ukloni! Ukloni! Raspni ga!" Kaže im Pilat:
 "Zar kralja vašega da razapnem?" Odgovoriše glavari svećenički: "Mi nemamo kralja osim cara!"
 16 Tada im ga preda da se razapne. Uzeše dakle Isusa. 17 I noseći svoj križ, iziđe on na mjesto
 18 zvano Lubanjsko, hebrejski Golgota. Ondje ga razapeše, a s njim i drugu dvojicu, s jedne i druge
 19 strane, a Isusa u sredini. A napisao Pilat i natpis te ga postavi na križ. Bilo je napisano: "Isus
 20 Nazarećanin, kralj židovski." Taj su natpis čitali mnogi Židovi jer mjesto gdje je Isus bio raspet
 21 bijaše blizu grada, a bilo je napisano hebrejski, latinski i grčki. Nato glavari svećenički rekoše
 22 Pilatu: "Nemoj pisati: 'Kralj židovski', nego da je on rekao: 'Kralj sam židovski.'" Pilat odgovori:
 23 "Što napisah, napisah!" Vojnici pak, pošto razapeše Isusa, uzeše njegove haljine i razdijeliše ih
 24 na četiri dijela - svakom vojniku po dio. A uzeše i donju haljinu, koja bijaše nešivena, otkana u
 25 komadu odozgor dodolje. Rekoše zato među sobom: "Ne derimo je, nego bacimo za nju kocku
 pa komu dopane" - da se ispuni Pismo koje veli: Razdijeliše među se haljine moje, za odjeću moju
 26 baciše kocku. I vojnici učiniše tako. Uz križ su Isusov stajale majka njegova, zatim sestra njegove
 27 majke, Marija Kleofina, i Marija Magdalena. Kad Isus vidje majku i kraj nje učenika kojega je
 ljubio, reče majci: "Ženo! Evo ti sina!" Zatim reče učniku: "Evo ti majke!" I od toga časa uze
 28 je učenik k sebi. Nakon toga, kako je Isus znao da je sve dovršeno, da bi se ispunilo Pismo, reče:
 29 "Žedan sam." A ondje je stajala posuda puna octa. I natakaoše na izopovu trsku spužvu natopljenu
 30 octom pa je primakaoše njegovim ustima. Ćim Isus uze ocat, reče: "Dovršeno je!" I prignuvši
 31 glavu, preda duh. Kako bijaše Priprava, da ne bi tijela ostala na križu subotom, jer velik je dan
 bio one subote, Židovi zamoliše Pilata da se raspetima prebiju golijeni i da se skinu. 32 Dođoše

dakle vojnici i prebiše golijeni prvomu i drugomu koji su s Isusom bili raspeti.³³ Kada dođoše do
 Isusa i vidješe da je već umro, ne prebiše mu golijeni,³⁴ nego mu jedan od vojnika kopljem
 probode bok i odmah poteče krv i voda.³⁵ Onaj koji je vidio svjedoči i istinito je svjedočanstvo
 njegovo. On zna da govori istinu da i vi vjerujete³⁶ jer se to dogodilo da se ispuni Pismo: Nijedna
 mu se kost neće slomiti.³⁷ I drugo opet Pismo veli: Gledat će onoga koga su proboli.³⁸ Nakon
 toga Josip iz Arimateje, koji je - kriomice, u strahu od Židova - bio učenik Isusov, zamoli Pilata
 da smije skinuti tijelo Isusovo. I dopusti mu Pilat. Josip dakle ode i skine Isusovo tijelo.³⁹ A dođe
 i Nikodem - koji je ono prije bio došao Isusu noću - i donese sa sobom oko sto libara smjese smirne
 i aloja.⁴⁰ Uzmu dakle tijelo Isusovo i poviju ga u povoje s miomirisima, kako je u Židova običaj
 za ukop.⁴¹ A na mjestu gdje je Isus bio raspet bijaše vrt i u vrtu nov grob u koji još nitko ne bijaše
 položen.⁴² Ondje dakle zbog židovske Priprave, jer grob bijaše blizu, polože Isusa.

Chapter 20

¹ Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka, dođe Marija Magdalena na grob i opazi da je
 kamen s groba dignut.² Otrčala stoga i dođe k Šimun Petru i drugom učeniku, kojega je Isus ljubio,
 pa im reče: "Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga staviše."³ Uputiše se onda Petar i onaj
 drugi učenik i dođoše na grob.⁴ Trčahu obojica zajedno, ali onaj drugi učenik prestignu Petra i
 stiže prvi na grob.⁵ Sagne se i opazi povoje gdje leže, ali ne uđe.⁶ Uto dođe i Šimun Petar koji je
 išao za njim i uđe u grob. Ugleda povoje gdje leže⁷ i ubrus koji bijaše na glavi Isusovoj, ali nije
 bio uz povoje, nego napose svijen na jednome mjestu.⁸ Tada uđe i onaj drugi učenik koji prvi stiže
 na grob i vidje i povjerova.⁹ Jer oni još ne upoznaše Pisma da Isus treba da ustane od mrtvih.
¹⁰ Potom se učenici vratiše kući.¹¹ A Marija je stajala vani kod groba i plakala.¹² Zaplakana
 zaviri u grob i ugleda dva anđela u bjelini kako sjede na mjestu gdje je ležalo tijelo Isusovo - jedan
 kod glave, drugi kod nogu.¹³ Kažu joj oni: "Ženo, što plačeš?" Odgovori im: "Uzeše Gospodina
 mojega i ne znam gdje ga staviše."¹⁴ Rekavši to, obazre se i ugleda Isusa gdje stoji, ali nije znala

¹⁵ da je to Isus. Kaže joj Isus: "Ženo, što plaèeš? Koga tražiš?" Misleæi da je to vrtlar, reèe mu
ona: "Gospodine, ako si ga ti odnio, reci mi gdje si ga stavio i ja æu ga uzeti." ¹⁶ Kaže joj Isus:
"Marijo!" Ona se okrene te æe mu hebrejski: "Rabbuni!" - što znaèi: "Uèitelju!" ¹⁷ Kaže joj Isus:
"Ne zadržavaj se sa mnom jer još ne uziđoh Ocu, nego idi mojoj braæi i javi im: Uzlazim Ocu
svomu i Ocu vašemu, Bogu svomu i Bogu vašemu." ¹⁸ Ode dakle Marija Magdalena i navijesti
uèenicima: "Vidjela sam Gospodina i on mi je to rekao." ¹⁹ I uveèer toga istog dana, prvog u tjednu,
dok su uèenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reèe im: "Mir
vama!" ²⁰ To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se uèenici vidjevši Gospodina.
²¹ Isus im stoga ponovno reèe: "Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas." ²² To rekavši,
dahne u njih i kaže im: "Primate Duha Svetoga. ²³ Kojima otpustite grijehе, otpuštaju im se; kojima
zadržite, zadržani su im." ²⁴ Ali Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima
kad dođe Isus. ²⁵ Govorili su mu dakle drugi uèenici: "Vidjeli smo Gospodina!" On im odvrati:
"Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg èavala i ne stavim svoj prst u mjesto èavala, ako ne
stavim svoju ruku u njegov bok, neæu vjerovati." ²⁶ I nakon osam dana bijahu njegovi uèenici opet
unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reèe: "Mir vama!"
²⁷ Zatim æe Tomi: "Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne
budi nevjeran nego vjeran." ²⁸ Odgovori mu Toma: "Gospodin moj i Bog moj!" ²⁹ Reèe mu Isus:
"Buðuæi da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!" ³⁰ Isus je pred svojim
uèenicima uèinio i mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj knjizi. ³¹ A ova su zapisana
da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da vjerujuæi imate život u imenu njegovu.

Chapter 21

¹ Poslije toga oèitova se Isus ponovno uèenicima na Tiberijadskome moru. Oèitova se ovako:
² Bijahu zajedno Šimun Petar, Toma zvani Blizanac, Natanael iz Kane Galilejske, zatim Zebedejevi
i još druga dva njegova uèenika. ³ Kaže im Šimun Petar: "Idem ribariti." Rekoše: "Idemo i mi s
tobom." Izađoše i uđoše u lađu, ali te noæi ne uloviše ništa. ⁴ Kad je veæ svanulo, stade Isus na

kraju, ali uèenici nisu znali da je to Isus. ⁵ Kaže im Isus: "Djeèice, imate li što za prismok?"
 Odgovoriše mu: "Nemamo." ⁶ A on im reèe: "Bacite mrežu na desnu stranu lađe i naèi æete."
 Baciše oni i više je ne mogoše izvuæi od mnoštva ribe. ⁷ Tada onaj uèenik kojega je Isus ljubio
 kaže Petru: "Gospodin je!" Kad je Šimun Petar èuo da je to Gospodin, pripaše si gornju haljinu,
 jer bijaše gol, te se baci u more. ⁸ Ostali uèenici dođoše s lađicom vukuæi mrežu s ribom jer ne
 bijahu daleko od kraja, samo kojih dvjesta lakata. ⁹ Kad iziđu na kraj, ugledaju pripravlvenu žeravicu
 i na njoj pristavlvenu ribu i kruh. ¹⁰ Kaže im Isus: "Donesite riba što ih sada uloviste." ¹¹ Nato se
 Šimun Petar popne i izvuèe na kraj mrežu punu velikih riba, sto pedeset i tri. I premda ih je bilo
 toliko, mreža se ne raskinu. ¹² Kaže im Isus: "Hajde, doruèkujte!" I nitko se od uèenika ne usudi
 upitati ga: "Tko si ti?" Znali su da je Gospodin. ¹³ Isus pristupi, uzme kruh i dade im, a tako i ribu.
¹⁴ To se veæ treæi put oèitova Isus uèenicima pošto uskrsnu od mrtvih. ¹⁵ Nakon doruèka upita
 Isus Šimuna Petra: "Šimune Ivanov, ljubiš li me više nego ovi?" Odgovori mu: "Da, Gospodine,
 ti znaš da te volim." ¹⁶ Kaže mu: "Pasi jaganjce moje!" Upita ga po drugi put: "Šimune Ivanov,
 ljubiš li me?" Odgovori mu: "Da, Gospodine, ti znaš da te volim!" Kaže mu: "Pasi ovce moje!"
¹⁷ Upita ga treæi put: "Šimune Ivanov, voliš li me?" Ražalosti se Petar što ga upita treæi put: "Voliš
 li me?" pa mu odgovori: "Gospodine, ti sve znaš! Tebi je poznato da te volim." Kaže mu Isus: "Pasi
 ovce moje!" ¹⁸ "Zaista, zaista kažem ti: Dok si bio mlaði, sam si se opasivao i hodio kamo si htio;
 ali kad ostariš, raširit æeš ruke i drugi æe te opasivati i voditi kamo neæeš." ¹⁹ A to mu reèe
 nagovješæujuæi kakvom æe smræu proslaviti Boga. Rekavši to doda: "Idi za mnom!" ²⁰ Petar se
 okrene i opazi da ga slijedi onaj uèenik kojega je Isus ljubio i koji se za veèere bijaše privio Isusu
 uz prsa i upitao ga: "Gospodine, tko æe te to izdati?" ²¹ Vidjevši ga, Petar kaže Isusu: "Gospodine,
 a što s ovim?" ²² Odgovori mu Isus: "Ako hoæu da on ostane dok ne doðem, što je tebi do toga?
 Ti idi za mnom!" ²³ Stoga se pronese meðu braæom glas da onaj uèenik neæe umrijeti. No Isus
 mu nije rekao: "Neæe umrijeti", nego: "Ako hoæu da on ostane dok ne doðem, što je tebi do toga?"
²⁴ Taj uèenik za ovo svjedoèi i ovo napisao. I znamo da je istinito svjedoèanstvo njegovo. ²⁵ A ima
 još mnogo toga što uèini Isus i kad bi se sve redom popisalo, sav svijet, mislim, ne bi obuhvatio
 knjiga koje bi se napisale.